Nr. 101 | Poniedziałek 3 Maja 1880. | Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 złr., półrocznie 8 złr., kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adams, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

C. k. krajowa Dyrekcya Skarbu nadała posadę asystenta rachunkowości przy zarządzie salinarnym w Wieliczce tamtejszemu młodszemu stygarowi I kl. Karolowi Szaszewskiemu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 3 maja.

Nowy rząd angielski znajduje się już w zupełnym komplecie, ale nie zaspokoił dotąd jeszcze powszechnej ciekawości, nie zaznaczył otwarcie swojego programu. Nie było jeszcze sposobności do tego a w interesie nowego gabinetu nie leży wyszukiwanie powodu do takiego kroku. Gabinet wigów musi to uznawać, że milczenie Gladstona na razie wychodzi na jego korzyść, że zatem rozwinięcie programu powinno być zwlekane dotąd, dopóki to jest możliwe. Ze tak się rzecz ma, wskazuje stopniowe zmniejszanie się obaw, jakie budził powszechnie powrót Gladstona do steru. Na początku akcyi wyborczej Europa nie chciała nawet przypuścić, żeby Gladstone mógł uzyskać większość i uważała to za największą klęskę dla interesów pokojowych. Gdy jednak w toku wyborów coraz więcej szczęście uśmiechać się zaczęło do wigów, Europa z mniejszą nierównie obawą rozbierała szanse polityczne po upadku lorda Beaconsfielda, ale zawsze jeszcze pocieszano się tem, że sam Gladstone nie stanie na czele gabinetu. Dalszy przebieg przesilenia oswajał powoli świat polityczny z myślą, że nastąpi najgorsza ewentualność a gdy nareszcie ziściła się i ta obawa, zaczęto znowu pocieszać się tem, że Gladstone jako *premier* nie będzie i nie może być tem, czem był jako kandydat wobec wyborców i jako znakomity agitator w Szkocyi. Mają tedy wigowie wszelkie powody do oczekiwania, że powoli Europa przestanie spoglądać na nich z taką nieufnością jak dotąd, że stanie się to nawet bez zabiegów z ich strony, bez wypierania się tego, co wśród wyborów stronnictwo liberalne jako swój program przedstawiało.

Tymczasem dzienniki angielskie i korespondenci londyńscy starają się fortelami wybadać opinię świata politycznego i odgadnąć postawę, jaką zajęłyby mocarstwa na wypadek, gdyby Gladstone wystąpił z tym lub owym projektem uporządkowania kwestyi wschodniej. Jest to wcale praktyczny środek, bo każda wiadomość tego rodzaju puszczona w obieg z Londynu zajmuje powszechnie uwagę, wywołuje ożywioną krytykę, i tem rzuca światło na opinię kół politycznych. Wszystkie dotychczasowe wiadomości o projektach Gladstona tchną otwartą sympatyą dla słowiańskich ludów półwyspu bałkańskiego, ale nie w takim stopniu jak mowy wygłoszone w czasie agitacyi wyborczej. Za to niechęć do Turcyi zdaje się wzrastać, bo według ostatniej wersyi członkowie nowego rządu noszą się z zamiarem stanowczego rozwiązania kwestyi tak zwanej regeneracyi państwa ottomańskiego, która właściwie miałaby być tylko dalszym ciągiem rozpoczętej już przed trzema laty wiwisekcyi. Kiedy lord Beaconsfield mówił o tej regeneracyi, można było przynajmniej spodziewać się, że przystąpi do niej jedynie ze stanowiska egoistycznego interesów brytyjskich, bez szczególnych względów na Turcyę, ale też i bez niechęci dla żywiołu tureckiego. Tak też rzeczywiście przedstawia się ta regeneracya Turcyi w traktacie cypryjskim i całem zachowaniu się Layarda po podpisaniu traktatu berlińskiego. Inaczej wygląda regeneracya według recepty Gladstonowskiej. Turcya miałaby stracić resztę prowincyj chrześciańskich, wyzuć się z resztek niepodległości i dopiero wtedy pod taką kontrolą a raczej kuratelą, jakiej Egipt poddano, miałaby odżyć i odzyskać warunki rozwoju. Jak można krzepić i odmładzać organizm za pomocą okaleczenia, jak ma państwo rozwijać się straciwszy niepodległość, to już jest sekretem nowych kierowników polityki angielskiej lub tych heroldów dziennikarskich, którzy plany podobne głoszą dziś przed światem.

Co najwięcej wzbudza nieufności wobec wszystkich tych wersyj o polityce nowego gabinetu angielskiego na Wschodzie, to owa śmiała przedsiębiorczość i ruchliwość, która z nich przebija, a która tak sprzeczną jest z tem wszystkiem, co uchodziło za zasadę polityki liberalnej. Wszakżeż Gladstone uchodził zawsze za apostoła kwietyzmu politycznego i padł w roku 1874 pod zarzutem zaprzepaszczenia wpływu W. Brytanii na wielką politykę europejską, wszakżeż lord Beaconsfield reprezentuje w Anglii politykę czynnego udziału we wszystkich sprawach europejskich i śmiałej inicyatywy na wschodzie, a rezultat ostatnich wyborów angielskich uchodzi za dowód, że społeczeństwo angielskie sprzykrzyło sobie tę politykę i dla odmiany chciałoby znowu żyć w tak niezamąconym głuchym spokoju jak od r. 1868 do 1874. Nie trzeba zatem przedwcześnie liczyć się z pierwszą lepszą wersyą londyńską o nowym kierunku polityki angielskiej. Wszystko to może być dobrym środkiem do wybadania opinii Europy, ale nie posiada wartości informacyjnej.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 30 kwietnia.

(*R*) W dniach 22 i 23 kwietnia obradowało Koło polskie dalej nad szczegółowemi pozycyami budżetu, naradzając się nad tem, do których pozycyj należy wnieść poprawki. Przy rozprawach nad budżetem ministerstwa handlu uchwalono na wniosek hr. Starzeńskiego, starać się u rządu o ustanowienie filii banku austro-węgierskiego w Tarnopolu, a zarazem przyjęto poprawkę do tego wniosku, ażeby żądać takiejże filii także w Tarnowie. Następnie postanowiono na wniosek p. Chrzanowskiego, aby zabrać głos przy rozprawach nad wydatkami na utrzymanie ruchu na drogach żelaznych i wnieść następującą rezolucyę: Wzywa się rząd, ażeby przeprowadził, iżby taryfy za przewóz towarów na drogach żelaznych wewnątrz państwa zniżone zostały do wysokości taryf międzynarodowych. Przy pozycyi wydatków na poczty i telegrafy pozwoliło Koło p. Hausnerowi na jego żądanie zabrać głos dla wykazania zbyt wielkich wydatków na służbę telegraficzną w Tyrolu

W dniu 24 i 26 kwietnia obradowało Koło nad komisyjnym projektem ustawy o taksach wojskowych, które mają opłacać niepociągnięci do służby wojskowej. Polscy członkowie komisyi izbowej, która tę ustawę roztrząsała, zdali sprawę z przebiegu obrad w komisyi i uzasadniali poprawki uczynione przez nią w projekcie rządowym; zarazem wykazywali korzyści tej ustawy w porównaniu z podobną ustawą uchwaloną w Szwajcaryi 1878 r. i zaprojektowaną obecnie dla państwa niemieckiego głównie z powodu, że według ustawy zaprojektowanej w Austryi, dochód z taks przeznaczony jest w jednej połowie na lepsze zaopatrzenie inwalidów oraz wdów i sierót po poległych w boju, a w drugiej połowie na wsparcie rodzin pozostawionych bez utrzymania z powodu powołania pod broń rezerwistów; przytem przedstawiali potrzebę niektórych jeszcze poprawek w celu aby ustawę uczynić mniej uciążliwą. Jakoż Koło uchwaliło poprawki do §§. 1 i 18 w tej myśli, aby taksy wojskowej nie ściągano już za rok 1879. Dalej z powodu niejasności redakcyi §. 16 Koło przyjęło zredagowaną przez oddzielną jego komisyę stylizacye tegoż paragrafu a w myśl poprawki przyjętej przez komisyę Izby. Nadmienić tu wypada, że stylizacyę tę komisya

---

O książkach i ludziach.

V.

Przypominamy sobie, z jaką to ciekawością witano przed laty może dwudziestu pierwsze illustrowane wydawnictwo francuskich powieści! *Le comte de Monte-Christo*, *Le Juif errant*, Balzaca *Comedie humaine*, dostarczały wybornych tematów do drzeworytów, które przedstawiały tajemniczych bohaterów i galerników, markizy i megery, niewierne kochanki i gryzetki. Stary Dumas pisał już niejedną ze swych ostatnich powieści pod ołówek takiemu np. Tony Johannot, tak, aby rysownik nie potrzebował długo szukać scen pełnych efektu, postaci pełnych charakterystyki i fantastycznej malowniczości, i jak mógł ułatwiał mu zadanie, mordując co pięć stronnic tę lub ową z działających osobistości.

Umiejętność spoglądała wtedy z góry na drzeworytnictwo, z wyjątkiem nauk przyrodniczych, które zawsze wolne były od przesądów. Historya jednak broniła się do ostatnich czasów przed najazdem lekkiego rysunku, bo w ogóle jest ona jedną z najbardziej konserwatywnych nauk. Staloryt, poważniejszy, zresztą potrzebny do portretowania historycznych osobistości, miał nawet w tych konserwatywnych kołach dość ustalone wzięcie, drzeworyt jednak, litografia, a co gorsza jeszcze, chromolitografia — to już szarlatańskie przybory, któremi długo pogardzał poważny profesor.

Uprzedzenia ustąpić jednak musiały szybko przed praktycznością, a dzisiaj stosunek stał się prawie odwrotny, niż był przed kilkunastu laty, bo poważne książki częściej się może posługują rysunkiem aniżeli belletrystyka. Już tylko ludowe wydawnictwa powieści zatrzymały illustracyę, modni powieściopisarze jednak, których klientela rozszerza się na pięć części świata, lekceważą reklamę rysownika. Wychodzą wprawdzie tu i ówdzie pyszne illustrowane wydania znakomitych dzieł literatury nadobnej, ale te nie są przeznaczone do czytania, lecz do zakrywania pustych miejsc na stole. Natomiast historya rzuciła się na illustracyę, a przyczyniła się do tego niemało umiejętność archeologii, która swej starszej siostrze przemówiła do przekonania, że rzeczą jest zupełnie niepotrzebną opisywać jakiś przedmiot na dziesięciu stronnicach i jeszcze go źle opisać, jeżeli go można wybornie uzmysłowić jedną chromolitografią.

Francya, jak zwykle, przełamywała i tutaj pierwsze lody. Wspaniałe a przytem bardzo tanie wydawnictwa Pawła Lacroix, *Wieki średnie*, *Wiek XVIII* itd. szeroko rozniosły przekonanie o nadzwyczajnej praktyczności i pożytku illustracyi, zastosowanej do tekstu, i dowiodły, że nietylko dzieci łatwiej się uczą z elementarzów z obrazkami, ale i starszym obrazki bardzo na korzyść wychodzą. Dwóch nawet byłych ministrów francuskich poszło za przykładem „bibliofila Jakóba", jak się nazwał Lacroix, i drzeworytnictwo, litografię, chromolitografię tak ściśle złączyło z treścią swych dzieł pomnikowych, że sam tekst bez nich istniećby już nie mógł. Pierwszy Wallon do swej *Joanny d'Arc* zebrał wszystko, czem się tylko pędzel, fotografia, ołówek, mogły przyczynić do objaśnienia książki; drugi, Duruy, gromadzi w swej *Historyi Rzymskiej* artystyczne skarby wszystkich muzeów, aby tylko tem snadniej przenieść czytelnika w starożytność.

Ostatnie lata nagromadziły mnóstwo takich publikacyj angielskich i francuzkich, i zniewoliły nawet najbardziej pedantycznych niemieckich profesorów do uznania, że illustrowana książka nie ujmie powagi ich akademickim stopniom. Nie mówimy tutaj naturalnie o tysiącznych *Geschichte für das Volk*, które od dawna wychodziły z drzeworytami, ale o takiem np. wydawnictwie Onkena, stanowiącem pod pewnym względem ważne zjawisko w niemieckich historycznych wydawnictwach. Każdą bowiem epokę historyi, czy też historyę każdej potężniejszej dziejowej osobistości pisze inny profesor. Jeden o Piotrze Wielkim w Rydze, inny o Ludwiku XIV w Brukseli, inny znowu w Bonn lub Jenie, a wszyscy według jednego, przez wspólną komisyę nakreślonego planu, w jednem illustrowanem wydawnictwie. Profesorowi, który pisze historyę Wschodu, najbardziej się może przydają drzeworyty, objaśnia też swój tekst rycinami assyryjskich, egipskich zabytków, hojnie darzy nas kopiami słynnych papirusów, ale już i autor piszący o Ludwiku XIV nie chce pozostać w tyle, i przynajmniej portretami wielu znakomitości w perukach chce przystroić swoje dzieło.

Rzecz jednak naturalna, że to illustrowanie dzieł ściśle umiejętnych nie zawsze wychodzi na korzyść wewnętrzną samej rzeczy, że autorowie liczą się niekiedy zbyt pilnie z illustracyami, dzieło dają w posługę rycinie, treść książki zastosowują do obrazka. Rysownik oddziaływać zaczyna na autora, a czy to dobrze — kwestya wątpliwa.... Samo zrozumienie rzeczy bezsprzecznie na tem zyskuje, ale bezwzględna wartość dzieła, które samo sobie winno być celem, najczęściej traci. Kto przeczyta rozdział Duruya o Etruskach, będzie miał wyborne wyobrażenie o ich sztuce, grobach, naczyniach, kolczykach itd., ale natomiast w przedstawieniu przedmiotu, w samym autorze nie rozmiłuje się należycie. Pochodzi to zapewne z dwóch przyczyn: raz, że czytelnik nie może tak dalece zwracać uwagi na talent pisarski autora, będąc ciągle odrywanym rycinami, a powtóre, że i sam pisarz nie mógł swobodnie iść za swą myślą, gdyż bardzo często musiał się oglądać na rysownika. W historyi wszystko zależy od opowieści, a historya o tyle jest prawdziwą, o ile podobnie do prawdy została przedstawioną — z większą tedy przyjemnością a może i pożytkiem czytamy Gibbonów, Macaolayów, choć nie illustrowanych, aniżeli tych dzisiejszych uczonych, którzy z całym aparatem fotografii, chromolitografii i kredki wybierają się w podróż po przeszłości.

Rzetelniejszą już usługę oddaje rysunek podróżnikom, a ci szerokie mają dzisiaj przed sobą pole. Rysunek staje się tu nawet często przyczyną niesprawiedliwości wobec autora. Ta niesprawiedliwość uderzyła nas, gdyśmy czytali wychodzące podróże do południowej Afryki dra Holuba z Pragi, i takież same podróże dra Rehmana z Krakowa. Pierwsze wychodzą z całym aparatem typograficznej wytworności i księgarskiej reklamy. Ozdobione są dobremi illustracyami, wychodzą zeszytami drukują się od razu w kilku europejskich językach, kolporter przynosi je do do-

Izby następnie przyjęła. Uchwalono także dodatek do §. 16 aby w razie klęsk elementarnych zwolnić od opłaty taksy obowiązanych a policzonych do czterech klas najniższych.

Na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia Koło przyjęło do §. 17 poprawkę, aby o tem, kto i według której klasy opłacać ma taksę wojskową, orzekała ostatecznie komisya złożona, pod przewodnictwem naczelnika powiatu, z dwóch reprezentantów ludności podatkującej mianowanych przez naczelników gmin a co do obszarów dworskich przez Wydział powiatowy, oraz z dwóch mianowanych przez rząd.

Następnie obradowało Koło dalej nad szczegółowemi pozycyami budżetu, a z kolei nad wydatkami ministerstwa skarbu. Po długich rozprawach nad szczegółowymi tytułami tego budżetu, odstąpiono od zamiaru stawiania kilku proponowanych rezolucyj, a uchwalono na wniosek p. Dworskiego wnieść przy dziale stempli i należytości rezolucyę następującą: Wzywa się rząd, aby w ciągu r. 1881 przedłożył Izbie projekt nowej systematycznej ustawy o stemplach i o należytościach, uchylającej wszystkie dotychczas obowiązujące.

Na posiedzeniu 28 kwietnia uchwalono po długich rozprawach na wniosek p. Krzeczunowicza przedłożyć memoryał rządowi w sprawie słuszniejszego i z dobrem kraju zgodnego przeprowadzenia noweli regulującej podatek gruntowy.

Podczas tego posiedzenia przybyła do Koła deputacya klubu czeskiego, złożona z prezesa tegoż klubu p. Riegera, wiceprezesa p. Szroma i księcia Lobkowica, z podziękowaniem, że Koło polskie głosowaniem swojem solidarnem poparło żądania Czechów, wyrażone w rezolucyach wniesionych przy budżecie ministerstwa oświecenia, a domagających się równouprawnienia języka czeskiego w uniwersytecie pragskim i w szkołach średnich przez ustanowienie katedr dla wszystkich przedmiotów z wykładowym językiem czeskim i założenie większej liczby szkół średnich i specyalnych z takimże językiem wykładowym w Czechach i na Morawie. Poseł Rieger w imieniu deputacyi przemawiał po polsku odpowiedział mu zaś w imieniu Koła polskiego prezes p. Grocholski.

Rada państwa.

(*LXXXV posiedzenie Izby poselskiej*).

***†* Wiedeń,** 1go maja. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes C o r o n i n i zagaja posiedzenie o godzinie 11.

Z ministerstwa handlu wniesiono umowę z rządem niemieckim o przedłużenie traktatu handlowego aż do dnia 30 czerwca r. 1881 i projekt ustawy upoważniającej rząd do uregulowania komunikacyi z Niemcami co do wzajemnych przesyłek wyrobów tkackich dla ich uszlachetnienia.

Na wniosek posła H o h e n w a r t a oba wnioski rządowe zaraz wzięto pod obrady w pierwszem czytaniu i przekazano komisyi ekonomicznej. Wniesiono nadto z ministerstwa handlu projekt o kredycie dodatkowym do budżetu na r. 1880 w ilości 6,000 zł. na muzeum technologiczne. Przekazano go komisyi budżetowej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, nasamprzód więc do dalszego ciągu obrad szczegółowych nad ustawą o taksie wojskowej.

Pos. Rysz. C l a m - M a r t i n i c złożył sprawozdawstwo, referuje tedy z wczorajszych ponownych nad niektóremi paragrafami obrad komisyi wojskowej pos. T i l s z e r, przedstawiając Izbie od komisyi następujące trzy zapytania: Czy Izba zgadza się, aby 1) dochody z taksy wojskowej, o ile przenoszą umówioną z Węgrami kwotę 1,142 530 zł., były traktowane w sposób bieżących dochodów państwa? (pytanie to znaczy, że tylko fundusz na zaopatrzenie inwalidów, wdów i sierót ma być rzeczywiście osobnym funduszem, że zaś na wspomaganie rodzin osób powołanych pod chorągwie dla mobilizacyi nie ma być gromadzony osobny fundusz, chociaż, jak wykazywał wczoraj w komisyi pos. C h r z a n o w s k i, fundusz taki jest może więcej jeszcze konieczny od funduszu dla inwalidów, albowiem sprawiałby on pewną ulgę gminom, które obecnie, t. j. bez funduszu takiego, ponoszą ciężar podwójny, raz przez to, że mobilizacya wyrywa z ich grona ludzi co najzdatniejszych do pracy, którzy narażają pod chorągwiami krew i zdrowie swoje na niebezpieczeństwo; a potem, że gminy muszą starać się o rodziny pozbawione żywiciela; podwójny ten ciężar zaś staje się w obu kierunkach tem dotkliwszym, im więcej ludzi z gminy powołano pod chorągiew); 2. aby wspieranie potrzebujących pomocy rodzin osób powołanych pod chorągwie kosztem skarbu co do miary i czasu było oznaczone osobną ustawą? 3. aby do opłacania taksy wojskowej subsydyaryjnie byli zobowiązani rodzice dopóty, dopóki mają obowiązek całkiem lub częściowo utrzymywać syna obłożonego taksą?

Do pytania 1go zabiera głos minister dr. Z i e m i a ł k o w s k i (*wedle stenogramu*:) Wysoka Izbo! Szanowna komisya wnosi tu, aby wys. Izba zdecydowała się co do zasady, że ta część taksy wojskowej, która wedle projektu rządowego była przeznaczona na wspomaganie rodzin powołanych pod chorągwie rezerwistów i członków rezerwy uzupełniającej, nie ma być zawiadowana jako fundusz, lecz wpływać do skarbu porówno z innemi dochodami państwa. Rząd w projekcie o taksie wojskowej nie miał na oku celów fiskalnych; umyślnie nie nadawał jej cechy podatku, chcąc, aby taksa wojskowa nosiła znamię ofiary, ofiary ponoszonej przez tych, którzy z powinności wojskowej uiszczać się nie potrzebują, na rzech tych, którzy właśnie wskutek pełnienia tego obowiązku pomocy potrzebują. Rząd chciał przeto, aby uważano tę taksę wojskową za fundusz nietykalny, poświęcony jedynie temu celowi humanitarnemu. Pominąwszy bowiem inne słuszne pobudki, które za utworzeniem funduszu takiego przemawiają, rząd czuł poprostu wstręt ku używaniu tych pieniędzy na zwykłe cele i potrzeby państwa. Rząd i teraz jeszcze wbrew wszelkim zarzutom, które tu i w komisyi czyniono zamiarowi utworzenia takiego funduszu, trwa w przekonaniu, że fundusz taki byłby rzeczą właściwą i pożyteczną. Ponieważ atoli rządowi zależy na tem, aby ustawa jaknajrychlej przyszła do skutku, przeto w nadziei, że przyczyni się do skrócenia obrad i do przyspieszenia sprawy, mniema, iż wypada mu nie sprzeciwiać się wnioskowi, jak go formułuje niniejszy punkt pierwszy. (*Huczne brawo!*)

Pos. O b e n t r a u t nie zgadza się nawet na punkt pierwszy i wnosi, aby owe 1,142.530 zł. (fundusz inwalidów, wdów i sierót) także należały do zwykłych dochodów państwa.

Pos. D u n a j e w s k i (*wedle stenogramu*): Rodacy moi w tej sprawie powodowali się tym jednym względem, że trzeba obmyślić coś o pieczy nad rodzinami osób powołanych pod chorągwie w celu mobilizacyi, i pewnie nie mylę się, utrzymując, że wzgląd ten był dawniej jedynie decydujący dla całej Izby bez różnicy stronnictw. Ponieważ atoli uchwały komisyi wedle oświadczenia, któreśmy co dopiero usłyszeli, są przez rząd przyjęte, mniemamy, iż nie należy nam przeszkadzać, aby ustawa przyszła do skutku, i głosować będziemy za przedstawionemi nam teraz przez komisyę wnioskami, w tem jednak przypuszczeniu, że zasada, iż rodziny potrzebujące pomocy mają prawo do wsparcia z skarbu, rzeczywiście będzie zawarta w projekcie, który nam komisya przedłoży. Aby jednak rzecz ile możności przyspieszyć, pozwalam sobie zarazem wnieść: wys. Izba zechce wyznaczyć komisyi termin co najwięcej tygodnia do wniesienia ostatecznych wniosków (*Brawo*).

Pos. Rysz. C l a m - M a r t i n i c oświadcza, że będzie głosował przeciw punktom 1mu i 3mu. Nie obojętna to rzecz dla ludności wiedzieć, czy grosz jej będzie obracany na cel pewien, określony i trafiający jej do przekonania, czy też utonie w skarbie wraz z innemi dochodami, aby wraz z innemi też był wydany. Grosz ten, składany na fundusz osobny, byłby może narażony na straty procentów w czasie wojennym, ale tego prosty lud nie pojmuje; on jedno tylko widzi, t. j. pomoc, która ma się dostać rodzinom synów jego, a to czyni mu ciężar ten znośnym. Stosownie do tego zapatrywania chciałem pozostawić § 5ty bez zmiany i tylko §§ 6 i 7 zmienić wedle wniosków Weebera i Kronawettera. Komisya inaczej uchwaliła, dlatego złożyłem sprawozdawstwo. W interesie ludu jednak będę głosował za punktem 2gim zapytania komisyi.

Pos. F u x oświadcza się w zasadzie za taksą wojskową, ale mniema, iż z zaprowadzeniem jej trzeba poczekać aż do przeprowadzenia reformy podatkowej. Ostatecznie jednak zgadzając się na punkt pierwszy, o ile nie chce tworzyć osobnego funduszu z wpływów taksy ponad fundusz inwalidów, żąda, aby ten fundusz nie był wspólny z Węgrami

Pos. T o m a s z c z u k oświadcza, że jeśli komisya dostatecznie uzasadni potrzebę utworzenia osobnego funduszu na inwalidów, zgodzi się nań, ale bądź co bądź nie chce funduszu wspólnego z Węgrami.

W głosowaniu przyjęto zdanie punktu pierwszego: „aby dochody z taksy wojskowej były traktowane w sposób bieżących dochodów państwa“ przeważną większością; przeciw niemu było kilka głosów z prawicy, a kilku posłów z prawicy i to Polaków usunęło się od głosowania; zdanie zaś: „o ile przenoszą umówioną z Węgrami kwotę 1,142.530 zł.“ przyjęto nie tak znaczną większością, bo bardzo wielu z lewicy głosowało przeciw niemu; pos. Herbst po długim namyśle dopiero podniósł się za tem zdaniem już podczas liczenia głosów.

Do punktu drugiego zabiera głos pos. O b e n t r a u t i wywodzi, że nakładanie na państwo obowiązku wspierania rodzin osób powołanych pod chorągwie jest nader niebezpieczne, bo połączone z wielkim ciężarem.

Pos. F u x oświadcza że tylko w razie należytego określenia obowiązku państwa będzie głosował za paragrafem, który komisya wniesie w myśl punktu 2go.

Punkt 2 przyjęto.

Do punktu 3 pos. F u x przemawia w duchu przeciwnym, bo nie chce nawet subsydyarnego obowiązku rodziców do opłacania taksy za synów.

Pos. H e r b s t cieszy się, że dyskusya przydała się na coś, bo otoż komisya zmienia swe zapatrywania na rzecz zapatrywań lewicy, która teraz uczyniła zadość żądaniom pos. Grocholskiego; nie ma teraz już mowy o obowiązku dziadów za wnuków, ani nawet o obowiązku bezwarunkowym rodziców. Pozostawałoby może pomówić jeszcze o obowiązku rodziców, jeśli syn nie może zarabiać na siebie, ale rzecz ta już rozstrzygnięta uchwalonym § 2gim, który w takim razie zwalnia syna od taksy, a więc też zwalnia rodziców od obowiązku. Będziemy przeto (t. j. tak zwany klub liberałów) głosowali za punktem 3im z tem poczuciem żeśmy przyczynili się do przeobrażenia ustawy tak, iż przyjąć ją można. (*Oklaski z lewicy*).

W głosowaniu przyjęto punkt trzeci, a następnie przyjęto wniosek Dunajewskiego, wyznaczający komisyi tydzień czasu do przedłożenia przeobrażonej ustawy.

Idzie z kolei porządku dziennego d a l s z y c i ą g szczegółowych rozpraw b u d ż e t o w y c h.

Dla choroby ministra skarbu, który zresztą dziś już był w Izbie, postawiono w czwartek na porządku dziennym etat ministerstwa handlu; mianowicie idzie pod obrady tytułu 1go §. 1szy wydatków: kierownictwo centralne 432.800 zł., t. j. o 27.310 zł. mniej od preliminarza rządowego, a to głównie z powodu przeniesienia generalnego dyrektora spraw kolejowych p. Nördlinga w zasłużony stan spoczynku.

Do głosu zapisani za wnioskami komisyi pp.: Siegl, Russ, Sax, Fryd. Süss, Ruf, K o z ł o w s k i i Hallwich; przeciw wnioskom pp. Menger i Wickhoff.

Pos. M e n g e r oświadcza się przeciw ustanawianiu nauczycieli przy szkołach przemysłu domowego na warunku półrocznego wypowiedzenia, żądając stałego ustanowienia.

Pos. S i e g l wynurza życzenia Szląska co do ceł i komunikacyi kolejowej z Niemcami, pod któremi to względami Szląsk najwięcej cierpi.

Pos. W i c k o h o f f żąda nowej ustawy o opiece prawnej nad znakami fabrycznemi i wzorami.

Pos R u s s przypomina, że mowa od tronu zapowiedziała rozwinięcie dróg żelaznych i zarazem ulgi w ciężarach połączonych z systemem poręki skarbowej. Dotychczas ulg nie widać, owszem suma subwencyj skarbu rozmogła się w budżecie. Mowa od tronu zapowiadała to na zasadzie ustawy z roku 1876 o nabywaniu poręczonych dróg żelaznych na rzecz skarbu, ale dotychczas nic się nie stało na podstawie tej ustawy. Mowca wymienia koleje, któreby skarb przejąć powinien, między niemi także kolej Zachodnią imienia cesarzowej Elżbiety; nakoniec jednak sprawa traktatu z Niemcami o żegludze na Łabie stanowi główną dolegliwość posła z Czech; szczególniej obawia się trudności z sejmem węgierskim, w którym traktatu tego wcale jeszcze nie wniesiono.

Minister handlu bar. K o r b odpowiada Mengerowi w duchu przychylnym; Sieglowi zaś każe zważyć, że do stanowczego uregulowania stosunków badlowych z Niemcami potrzeba zmian w autonomicznej taryfie austro-węgierskiej, a do tego potrzeba porozumienia z Węgrami. Posłowi Wickhoffowi odpowiada, że rząd przedłoży Izbie operat komisyi znawców co do opieki nad znakami fabrycznemi. Co się tyczy wywodów pos. Russa, rząd ma swoją politykę kolejową, ale ze względu na dobro państwa nie może pragnąć jawnych o niej dyskusyj. (*Huczne brawo! z prawicy*). Pod względem traktatu z Niemcami o żegludze na Łabie Węgry zrzekły się wszelkiego wpływu, bo sprawa ta ich nie obchodzi. (*Głosy z prawicy: słuchajcie!*)

Tu zamknięto dyskusyę, a zapisani jeszcze posłowie zrzekli się głosu.

Tytułu 1 § 1 przyjęto.

Na tem przerwano obrady.

Odczytano jeszcze interpelacyę W o l f r u m a do ministra spraw wewnętznych: 1. Czy rzeczywiście wydano rozprządzenie w sprawie języka w Czechach? 2. Jakie były ku temu pobudki? 3. Jak myśli rząd pogodzić to rozporządzenie z zasasadniczemi ustawami państwa.

Pos. H e w e r a wnosi, aby posiedzenia Izby odtąd zaczynały się o godz. 10 i aby odbywały się także posiedzenia wieczorne.

Pos. H e r b s t sprzeciwia się temu ze względu na prace po komisyach.

Pos. H e w e r a cofa wniosek.

Koniec posiedzenia o godz. 3 min. 40., Następne w poniedziałek.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Dyktatura Loris-Melikowa).

Z Petersburga pisze 27 z. m. sprawozdawca *Polit. Corresp.*: „Szybkość, z jaką zarządzenia wydane przez Melikowa bywają wykonywane, jest prawie równie zbawienną jak zarządzenia same. Zaledwie car postanowił złagodzić los tych ludzi, którzy bądź to z niedoświadczenia, bądź też z nieświadomości czynu popadli w konflikt z ustawami, a już Melikow wydał wzystkim gubernatorom rozkaz, ażeby natychmiast wykonali akt łaski monarszej i to w sposób jak najwydatniejszy. W przeciągu kilku dni uwolniono z pod dozoru policyjnego 4.300 młodych ludzi a przeszło 1.900 osobom z klas inteligentnych pozwolono powrócić do miejsc rodzinnych „z bliższych gubernij sybirskich“. „Radykalnie, szybko i zupełnie“. W tych trzech słowach mieści się program akcyi Melikowa. Umie on w najkrótszej drodze urzywistniać swe zamiary. Umiał także postarać się o to, żeby wolność nie stała się dla ułaskawionych niebezpieczną. W porozumieniu z ministrem oświecenia, Tołstojem, zarządził hr. Melikow, ażeby uczniowie wydaleni z zakładów naukowych w drodze administracyjnej, zostali napowrót przyjęci do szkół, i ażeby im czy to w formie stypendyów czy też innych zapomóg rządowych były dane środki do utrzymywania i dalszego kształcenia się. Tym sposobem wyrwał z

---

mu, biją w oczy za każdą gablotką księgarską. Dr. Holub jeździ po stolicach i miewa wykłady o swych podróżach, Hottentotką, którą ze sobą przywiózł, opiekują się najznakomitsze damy w Pradze, gazety o tem wszystkiem piszą — książka takiego autora musi zrobić chwilowo przynajmniej literacką i księgarską karyerę. Przypatrzmyż się publikacyom naszego polskiego podróżnika do pól dyamentowych! Dr. Rehman, znakomity botanik, człowiek, który życie swe najzupełniej poświęcił nauce, wydaje obecnie także opis swych podróży, a milczy o nich już nie mówię europejska prasa, ale krajowe dziennikarstwo, pomimo że zdaniem naszem polski podróżnik daleko lepiej pisze, aniżeli dr. Holub. Wspomnienia swe drukuje dr. Rehman w *Przeglądzie Polskim*, i być może, że wyjdą później osobno, przynajmniej życzyćby tego należało, aby się z niemi zaznajomiła najszersza publiczność.

We Francyi drukuje się mnóstwo podróży, niekiedy wysoce zajmujących, mimo to geograficzny talent Francuzów nie zdaje się rozwijać, a geografia Reclusa, dzieło na wielkie rozmiary założone, przyozdobione mnóstwem map, rycin, portretów, widoków, tyle zawiera błędów, przynajmniej tam, gdzie pisze o Polsce, że żałować nam nieraz przychodzi tych, którzy zechcą je uważać za ostateczny wynik badań geo- i etnograficznych. Zresztą słynny Tissot w swej ostatniej książce *Voyage au pays des Tsiganes*, założył najoczywistszy protest przeciw temu, aby Francuzów uważać za geografów i podróżników na seryo. Z prawdziwą zarozumiałością mówi o wszystkiem; zdaje mu się, że wyjrzawszy przez okno kolei żelaznej, zdoła już ocenić kraj, przez który przejeżdża. W Węgrzech p. Tissot podobno nie zrobił najlepszego wrażenia, opowiadano nam, że nie wszyscy, do których miał listy polecające, mogli być zadowoleni z zagranicznego gościa. Autor ma podobno wady swych dzieł; komiwojażer literacki, pełen lekceważenia dla wszystkiego, co nie francuzkie....

Pod względem typograficznym dali Francuzi w ostatnich latach impuls do wspaniałych wydawnictw, rozszerzających w znakomity sposób wiadomości o krajach i ludach. Przepyszne monografie, jak *Londyn* z illustracyami Dorego, *Wenecya* Yryarta, ogromne znalazły wzięcie.

Niemcy zaczęli zaraz naśladować Francuzów, a rzec można, że pierwsze próby przeszły wszelk e oczekiwania. W Niemczech tego rodzaju wydawnictwa są nadzwyczaj ułatwione, gdyż mnóstwo profesorów, malarzy z Monachium, ze Sztutgardu, z Lipska, Berlina i Wiedn a rok w rok rozjeżdża się po szerokim świecie i skrzętnie zbiera do tek, co tylko pięknego wyrysować się zdarzy. Zbiorowemi też siłami niemieckich artystów wydane tego rodzaju publikacye jak *Włochy*, *Egipt* i t. p. powszechną zwróciły na siebie uwagę, a pod pewnym nawet względem przewyższyły francuskie monografie, nie czuć w nich bowiem tej jednostajności, która się staje nieuniknioną, jeżeli jeden i ten sam artysta dostarcza trzystu lub czterystu illustracyi z jednego miasta lub kraju. Dzieło o Egipcie odznacza się zresztą i doskonałym tekstem, bo pisanym przez znakom tego egiptologa Ebersa, chociaż sposób, w jaki Ebers spisywał swe wrażenia z krainy Faraonów, może jest nieco napuszysty i nużący.

rąk nędzy przeszło 2.000 młodzieńców i dał im sposobność zapewnienia sobie lepszej przyszłości. Nie należy także zapominać, że pomiędzy ułaskawionymi jest około 300 takich osób, które zostawały już w służbie rządowej; mają one napowrót zająć swe posady. Innym środkiem zaradczym, czekającym jeszcze na sankcyę cesarską, jest rewizya zakończonych już procesów politycznych. Zapewniono mnie, że w t. z. więzieniach etapowych jest kilka tysięcy skazanych, którzy po kolei mają być wysyłani na Sybir dla odpokutowania kar. Melikow chce przez ponowne dochodzenia, przeprowadzone przez zwyczajne sądy, uwolnić tych nieszczęśliwych skazanych przez sądy wojenne.

Polityka pojednawcza dyktatora rozciąga się jednak nietylko na pojedyncze indywidua. Chce on także usunąć antagonizm panujący pomiędzy rozmaitemi szczepami w państwie a to za pomocą kompromisów pomiędzy powaśnionemi ludami. W pierwszym rzędzie ma Melikow na oku Rusinów. Szczep ten zamieszkały na Ukrainie i w południowych częściach państwa nie liczył się wcale, albo tylko bardzo mało z rossyjską ideą państwową i ten fakt historyczny zniewolił dwór petersburgski do użycia przeciw niemu surowych środków. Chciano najpierw usunąć grunt, na którym rozwijały się antypatye żywiołu małoruskiego przeciw Rossyanom i usunięto wszelkie warunki, wśród których mógł się rozwinąć język małoruski. Ukraińcy mogli z organami rządowemi korespondować tylko po rossyjsku; ze szkoły i kościoła usunięto zupełnie język małoruski. Tej to okoliczności przypisać należy po części fakt, że ruch nihilistyczny rozwinął się najbardziej właśnie w południowych częściach państwa rossyjskiego. Hr. Melikow dąży tedy do usunięcia przyczyn niesnasek i chciałby zbliżyć te dwa szczepy do siebie. Początkiem pojednania ma być zaprowadzenie języka małoruskiego w urzędach i szkołach. Natomiast należy **ostrożnie przyjmować pogłoski o zamierzonych rokowaniach z Polakami**. Kwestya polska, mimo twierdzeń *Gołosu* i *Nowoje Wremia*, nie jest wewnętrzną kwestyą rossyjską. W zimowym pałacu liczą się wielce z tą cechą kwestyi polskiej, z cechą, wchodzącą w zakres polityki zagranicznej i musiano akcyi hr. Melikowa, w tym kierunku zamierzonej, zakreślić pewne granice."

(Skład nowego gabinetu angielskiego).

W ministerstwie Gladstona, które w roku 1874 zostało zastąpione ministerstwem Disraelego, zasiadało pietnastu członków z tytułem ministrów, wiadomo bowiem, że w Anglii liczba członków gabinetu nie jest zawsze jednakowa, ale zależy od upodobania *premiera*, któremu królowa porucza misyę złożenia gabinetu. Przypuszczać należy, że Gladstone wprowadzi do nowego gabinetu taką samą liczbę członków, jaka zasiadała w dawniejszem jego ministerstwie; ponieważ zaś sam Gladstone łączy w sobie dwie godności, więc nowy gabinet składałby się z 14 osób, mianowicie:

1) Pierwszy lord skarbu i kanclerz Izby skarbowej Gladstone (jak w r. 1874);
2) lord kanclerz, lord Selborne (jak w r. 1874);
3) lord prezydent rady tajnej, hr. Spencer;
4) lord podkanclerzy, książę Argyll;
5) sekretarz spraw wewnętrznych, Harcourt;
6) sekretarz stanu spraw zewnętrznych, lord Granville (jak w r. 1874);
7) sekretarz stanu dla kolonij, hr. Kimberley (jak w r. 1874).
8) sekretarz stanu wojny, Childers;
9) sekretarz stanu dla Indyj, Hartington;
10) pierwszy lord admiralicyi, lord Northbrook;
11) kanclerz księstwa Lancaster Bright (jak w r. 1874);
12) prezydent lokalnej rady rządowej, Stansfeld (jak w r. 1874);
13) wiceprezydent tajnej rady;
14) Pierwszy sekretarz dla Irlandyi, Forster.

Sześciu członków nowego gabinetu powróciłoby więc do funkcyj, które pełnili już dawniej. Trzech innych członków dawnej administracyi wraca do gabinetu, ale już na inne stanowiska, mianowicie: książę Argyll, markiz Hartington i Forster. Gdyby nie nastąpiła żadna zmiana w składzie gabinetu, zasiadałoby tylko pięciu nowych ministrów w gabinecie Gladstona. Łatwo być może, że prezydent rady handlowej i generalny dyrektor poczt otrzymają także krzesła w gabinecie. Doniesiono już także o dość licznych nominacyach dygnitarzy, którzy za zwyczaj podzielają los ministerstwa, i tak lord Rip n został wicekrólem Indyj, Karol Dilke podsekretarzem stanu dla spraw zewnętrznych; Patrick Adam komisarzem dla robót publicznych, Shaw Lefèvre głównym sekretarzem admiralicyi.

(Hands off).

Korespondent londyński jednego z dzienników zagranicznych pisze: „Jestem w miłem położeniu zakomunikować wam oświadczenia Herberta Gladstona, utalentowanego i ukochanego syna *premiera* angielskiego, złożone w pewnem kółku prywatnem, gdy go interpelowano co do słów: *„hands off“* i w ogóle co do poglądów politycznych jego ojca. Herbert Gladstone oświadczył wprawdzie, że nie przemawia w imieniu swojego ojca, ale to, co powiedział, można zawsze uważać za echo poglądów dzisiejszego *premiera*. Oto, co mówił Herbert Gladstone, przyszły członek parlamentu z Leed: „Bośnia i Hercegowina są bez wątpienia jeszcze dzisiaj integralnemi częściami państwa tureckiego. Austrya objęła je tylko w czasowy zarząd i może w każdej chwili być zmuszoną do oddania zajętych prowincyj prawowitemu właścicielowi. Ale Gladstone bynajmniej nie zamierza wyzyskać przeciw Austryi warunków, pod jakiemi mocarstwo to objęło te prowincye. Słowo: *„hands off“* nie tyczyło się tej sprawy; przeciwnie, tak Anglia, jak cała Europa mogą sobie tylko życzyć w interesie cywilizacyi, ażeby w tych krajach zamiast tureckiej anarchii panowały uporządkowane rządy austryackie. Zachodzi tylko pytanie, czy Austrya zechce zadowolnić się tym warunkowym nabytkiem. Pod tym względem dość jest powodów do podejrzywania o plany, które mogą się stać niebezpiecznemi dla samodzielności małych słowiańskich narodowości na południowym wschodzie Europy. W Wiedniu, głównie zaś w Berlinie, poruszono kwestyę dziedzictwa państwa i miasta Konstantyna W. Według wszelkich pozorów zamierzają do tego celu dążyć krok za krokiem od strony Bośnii, ażeby być jak najbliżej, w chwili, gdy panowanie tureckie runie w Europie. Już w roku 1876, nie my, lecz minister spraw zagranicznych w ministerstwie Beaconsfielda, (Lord Derby), oskarżał Austryę, że podtrzymuje powstanie w Bośnii i Hercegowinie, ażeby tym sposobem mieć powód do interwencyi. Wypadki zdają się potwierdzać (?) ówczesne głośne słowa lorda Derby'ego. W tej chwili, tak mówił Herbert Gladstone, mamy powody do przypuszczania, że Austrya podtrzymuje taką samą agitacyę w Macedonii, wschodniej Rumelii i Albanii. (!!) A może jestto tylko oszczerstwem? Starano się także serbskie interesa uczynić zawisłemi od Austryi przez konwencye kolejowe i inne środki. Być może, że i tutaj nie była ukrytą żadna myśl uboczna. Ale nie jest wykluczoną możliwość, że istnieją plany, dążące do dalszego rozszerzania potęgi Austryi w tym kierunku, plany, które punkt ciężkości cesarstwa chcą przenieść w tamtą stronę. Przeciw temu występuje Gladstone i to w interesie młodych samoistnych państw na północy półwyspu bałkańskiego, w interesie europejskiej równowagi i w dobrze zrozumianym interesie samej Austryi. Austrya przestałaby istnieć, gdyby zagarnęła dla siebie te żywioły; zabór taki pociągnąłby za sobą rozstrój Austryi, albo też doprowadziłby do nowych tworów, któreby zmieniły zupełnie cechę mocarstwa, tyle ważnego dla środkowej Europy. Austrya przestałaby być Austryą i przestałaby być mocarstwem dziś niezbędnie potrzebnem dla utrzymania równowagi europejskiej. Stałaby się ona rywalką Rossyi, a chcąc zapobiedz temu, nie ma innego środka, jak zbudować mur z państw niezawisłych, jakie istnieją już obecnie w Serbii, Rumunii, Bułgaryi i rozszerzać dalej tę zaporę. Naturalnymi spadkobiercami półwyspu bałkańskiego są narody tam zamieszkałe; na nie musi przejść spadek i tylko ich należy bronić i protegować. Wymaga tego słuszność, a dalej spokój Europy i postęp. Austrya i Rossya nie mają nic do czynienia; słowa *hands off* tyczą się tedy tak Austryi jak Rossyi. Anglia wystąpiłaby z całą swoją potęgą, gdyby Rossya albo Austry zechciała tam rozszerzyć potęgę w tym kierunku.“ Cała ta ekspektoracya o ile odnosi się do Austryi, opiera się, jak widzimy, na niedorzecznych przypuszczeniach i fałszywych insynuacyach, a młody Gladstone nie wyrządził swemu ojcu przysługi, każąc mu się kierować niczem nieuzasadnionemi podejrzeniami.

(Zatarg albańsko-czarnogórski.)

Porta odpowiedziała już na notę zbiorową ambasadorów europejskich w sprawie czarnogórskiej. Jednakże ambasadorowie uważają odpowiedź tę za niedostateczną. Porta nie mówi bowiem nic o głównym punkcie noty, lecz stara się dowieść, że w całej tej sprawie postąpiła sobie zupełnie lojalnie; zdaje się nawet, jakoby nie chciała przyznać słuszności skarg podniesionych przeciw urzędnikom tureckim w Albanii, albowiem zasłania się nieporozumieniem i nieszczęśliwemi przypadkowemi okolicznościami. Ambasadorowie nie uważają też tej sprawy za załatwioną, lecz przygotowują się do nowego wspólnego kroku. Zdaje się, że Porta nie ocenia należycie ważności całej tej sprawy, tak przynajmniej wnosićby można z tonu półurzędowych dzienników stambulskich. I tak *Vakit* śmieje się z kongresu berlińskiego: kongres ten sprowadził te wszystkie dzisiejsze trudności, które są tylko następstwem popełnionych w Berlinie błędów. Porta, powiada *Vakit* dalej, jest wolną od wszelkiej odpowiedzialności i nie potrzebuje dalej mięszać się w tę sprawę. Równocześnie ogłasza *Turquie* brzmienie instrukcyj, które przesłano w drodze telegraficznej w nocy 19 kwietnia gubernatorowi skodryjskiemu. Instrukcya rozpoczyna się dosłownem przytoczeniem konwencyi zawartej z Czarnogórą a zatwierdzonej przez reprezentantów mocarstw kongresowych. Następnie wzywa Porta gubernatora, aby się ściśle zastosował do zawartych w konwencyi postanowień. Upomina go, aby w oznaczonym terminie, to jest do 22 kwietnia uskutecznił ewakuacyę odstąpionego terytoryum i to o ile możności tak, aby nie napotkał na żaden opór, gdyż rząd cesarski sumiennem wykonaniem przyjętych zobowiązań chce pokazać Europie, iż umie uszanować zawarte układy. Spodziewa się też, że ludność podda się chętnie temu rozprządzeniu, zwłaszcza że najmniejszy opór zgotowałby Porcie nowe trudności. Mieszkańcy pozostaną w swobodnem posiadaniu swoich gruntów, ci zaś, którzyby chcieli wyemigrować, otrzymają od sułtana w wilajetach monastyrskim i kosowskim grunta skarbowe na zupełną własność. Jednym z punktów powiada instrukcya dalej, do których ściśle trzeba się zastosować, jest zawiadomienie na 24 godzin komendanta czarnogórskiego w Podgorzycy o dniu i godzinie ewakuacyi. Aby komendantom czarnogórskim nie dać powodu do skargi, że wojska tureckie przed naznaczonym terminem opuściły miasta i aby nie mogła powstać najmniejsza wątpliwość lub spór co do czasu otrzymania listu z uwiadomieniem o ewakuacyi, ma posłańcowi towarzyszyć agent włoskiego konsulatu a w braku tegoż urzędnik jakiego innego konsulatu. W końcu upomina jeszcze raz Porta komendanta wojsk tureckich, aby nie ustępował ani przed ani po oznaczonym terminie, lecz zastosował się jak najściślej do postanowienia konwencyi. Instrukcya ta, jak widzimy, nie pozostawia nic do życzenia, ale niestety komendant turecki czy też ze złej woli czy też z niedbalstwa nie zastosował się do niej, mianowicie nie uwiadomił komendanta czarnogórskiego w Podgorzycy o ewakuacyi na 24 godzin naprzód. Porta w każdym razie musi odpowiadać za swoich funkcyonaryuszów i byłaby dobrze zrobiła i oszczędziła sobie wiele trudności, gdyby była wysłała do Albanii ludzi, o których lojalności mogła być z góry przekonaną.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły 200 zł. zapomogi komitetowi cerkiewnemu w Ihrowicach, w powiecie tarnopolskim, na budowę nowej cerkwi.

— **Edward br. Litzelhofen**, feldmarszałek-porucznik i generał komenderujący we Lwowie, otrzymał godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

— **Mianowania.** Kapelan wojskowy II klasy ks. Jan Wojakiewicz w Krakowie mianowany kapelanem I klasy.

Na etacie wojskowej kontroli rachunkowej mianowani: oficyałowie II klasy Michał Zelinka w Krakowie i Ludwik Hauer we Lwowie oficyałami I klasy; oficyałowie III klasy Fideliusz Fleisch i Antoni Fadrus we Lwowie oficyałami II klasy; akcesista Michał Banic we Lwowie oficyałem III klasy, a sierżant rachunkowy Alojzy Frena we Lwowie akcesistą.

Oficyał III klasy registratury wojskowej w Krakowie, Antoni Engelmayer, mianowany oficyałem II klasy, a oficyał III klasy zarządu apteki wojskowej we Lwowie Jan Ebenhöh oficyałem II klasy.

W rachunkowym zarządzie budownictwa wojskowego mianowani: oficyał II klasy Kornel Capp we Lwowie oficyałem I klasy; oficyałowie III klasy Józef Soukup we Lwowie i Wacław Musil w Krakowie oficyałami II klasy, a aspirant Józef Zuber w Krakowie elewem.

Przeniesieni: Major pułku piech. nr. 58, Edward Obst, do pułku piech. nr. 77; lekarz sztabowy I klasy dr. Emil Bock, szef sanitarny przy komendzie wojskowej w Koszycach, w tym samym charakterze do komendy generalnej we Lwowie; zaś lekarze sztabowi dr. Emanuel Arzt, z komendy rezerwy pułku piech. nr. 58 i dr. Romuald Wilczek z takiejże komendy pułku piech. nr. 57, pierwszy do szpitala garnizonowego w Mostarze, drugi jako szef szpitala garn. do Karlsburga.

+ **Bardzo ciekawe** zestawienie nazwisk w Warszawie podaje jeden z tamtejszych dziennikarzy, który zadał sobie trud przewertowania ksiąg biura adresowego stolicy nadwiślańskiej. Według tych obliczeń do najpospolitszych w Warszawie nazwisk, to jest takich, których się najwięcej spotyka, należy nazwisko Dąbrowski. Wszystkich kobiet, mężczyzn i dzieci od lat 14 tego nazwiska w Warszawie jest 1.662 osób. W tej liczbie samych Józefów jest 84, Janów 77, Wincentych 18 i t. p. Wyrobników Dąbrowskich Janów jest 23; jeżeli więc jednego z nich szukamy, musimy koniecznie podać jakiś dodatkowy szczegół z rodowodu. Dalej idzie nazwisko Piotrowski, których jest 1312, w tej liczbie najwięcej Maryanów 64. Nazwisko Jasiński nosi 1300 osób. Majewskich jest 1143, w tej liczbie Józefów 32, Goldbergów 731, w tej liczbie Abrahamów 60, Grabowskich 881, Janów 53. Teraz przytaczamy różne szczegóły z nazwisk znanych u nas, jako historyczne, literackie, finansowe, czy też wreszcie jako bardzo szczególne, ze względu na to, że je rzadko zdarza się napotykać. Z królewskich więc nazwisk mamy w Warszawie Piastów 8, w tej liczbie stróża; Jagiełłów 7 i to trzech Władysławów; Sobieskich 36, w tej liczbie 5 Janów; Popielów 70, między nimi 1 starozakonny; Poniatowskich 46, w tej liczbie 5 Stanisławów i 8 Józefów. Z nazwisk historycznych Potockich 140, w tej liczbie 11 Józefów; Zamojskich 89; Ossolińskich 5; Działyńskich 8; Lubomirskich 20; Wielopolskich 11; Tarnowskich 131; Chłopickich 19; Skrzyneckich 35; Branickich 35; Kościuszków 5, ale ani jednego Tadeusza. Z nazwisk malarzy, literatów, poetów podajemy niektóre: Mickiewiczów 40, z tych tylko 1 Adam; Malczewskich 56, jeden Antoni; Matejków 4, lecz żadnego Jana; Moniuszków 16, ani jednego Stanisława; Siemiradzkich 15, jeden tylko Henryk znany artysta; Słowackich 10, Juljusza żadnego; Krasińskich 82, Zygmunt tylko 1; Kochanowskich 88, Janów 2, starozakonnych 7; Kraszewskich 146, z tych Józefów 8, Józefów Ignacych 2, starozakonny 1; Kossaków 13; Fredro 1; Odyńców 19; Goszczyńskich 64, Sewerynów 5; Bartoszewiczów 104, Julianów 2; Modrzejewskich 53, w tej liczbie 4 Heleny; Polów 90, Wincenty 1.

(–) **W dyecezyi tarnowskiej** zmarli: ks. Ignacy Remilas, wikary w Rajczy; ks. Jan Jurczak, pleban w Siedliskach, administracyę objął miejscowy wikary ks. Ignacy Balon; i ks. Jan Minarziczek, pensyonowany kapelan wojskowy. Ks. Jan Duszyński instytuował się na probostwo w Rajbrocie. Ks. Antoni Grzybczyk, wikary w Nowymtargu, objął administracyę probostwa w Maniowcach; ks. Czesław Hałacinski, wikary w Czańcu, administracyę probostwa w Witkowicach. Konsystorz biskupi przeniósł wikarych: ks. Marcina Brozonowicza z z Cmolasia do Szatlar; ks. Romana Meleta z Szczepanowa do Oświęcima; ks. Wojciecha Maciejowskiego z Wadowic górnych do Bolesławia; ks. Stanisława Foxa z Bolesławia do Szczepanowa; ks. Stefana Szlosarczyka z Chorzelowa do Cmolasia.

— **Przytulisko polskie** w Wiedniu, stowarzyszenie wielce pożyteczne i godne żywego poparcia, ukonstytuowało się i liczy po dziś dzień 104 członków czynnych lub wspierających, z wkładką roczną około 600 zł. Celem *Przytuliska* jest wspomaganie biednych, niesienie ulgi i pomocy rodakom w potrzebie, zasłonięcie ich nędzy i niedostatku przed wzrokiem obcych — słowem otoczenie wedle możności opieką moralną i materyalną tych, którzy jej potrzebują — oto, w całej swej skromności, posłannictwo tej instytucyi. Wydział *Przytuliska* zawiadomił wszystkich w Wiedniu zamieszkałych ziomków o stałem swem ukonstytuowaniu się, zapraszając zarazem do czynnego udziału, o którym nie wątpimy, że będzie liczny. Zgłaszać się można codziennie w tymczasowym lokalu stowarzyszenia: *Hotel Zillinger, Wiedner Hauptstrasse 25.*

* **Zapiski policyjne.** Panu J. G. skradziono z kieszeni pugilares z czarnego juchtu z kwotą 47 zł. Skradziono p. J. K z kuchni pod l. 15 przy ulicy Kopernika 3 obrusy, 4 serwety oznaczone literami S. J., 12 łyżek bakfonowych, 14 widelców i 14 noży z bakfonowemi trzonkami; pani W. M. z piwnicy pod l. 23 przy ulicy Akademickiej faskę masła, p. J. K. z kieszeni srebrny zegarek anker i srebrny łańcuszek. Aresztowano Teofila Szafarza za kradzież pieniędzy z tacy w kościele św. Jura, Ludwikę Sikorę za kradzież, Jana Paskorczyka, schwytanego na kradzieży kieszonkowej w cerkwi Wołoskiej, Jana Wesołowskiego pojmanego za kradzież sukna w domu pod liczbą 5 przy ulicy Słonecznej. — Służąca W. F. zgubiła na ulicy Sykstuskiej pugilares czarny z kwotą 4 zł. 30 ct., jeden pierścionek złoty i jeden srebrny. — Złożono czarną nową torebkę z kwotą 3 złr. 25 ct. znalezioną na ulicy Słonecznej, brylantowe kółczyki w aksamitnym futerale błękitnego koloru, znalezione na placu Gołuchowskich i bagnet wojskowy znaleziony na ulicy Krakowskiej. — W zabudowaniu policyi zabłąkał się piesek kasztanowaty z obróżką czarną czerwonem suknem wyłożoną bez marki.

— **Stowarzyszenie głuchoniemych** „Nadzieja“ we Lwowie zmieniło z 1 maja swój lokal i przeniosło się do kamienicy l. 5, przy ulicy Skarbkowskiej.

— **Pomnik Beethovena** dłuta prof. wiedeńskiej akademii sztuk pięknych Zumbuscha, wzniesiony ze składek publicznych, został dnia 1 b. m. uroczyście odsłoniony na jednym z placów w Wiedniu.

— **Generał Vinoy**, wielki kanclerz orderu Legii honorowej i senator Francyi, o którego zgonie w Paryżu doniósł przedwczoraj telegram, urodził się roku 1803, a w dwudziestym roku życia wstąpił do jednego z pułków

gwardyjskich, który stał w Algierze. Tam pozostawał do roku 1854 awansując stopniowo aż do pułkownika żuawów. Wojna krymska zastała go brygadyerem, w którym to stopniu odbył ją z odznaczeniem. Na początku wojny włoskiej r. 1859 dowodził dywizyą. Po pierwszych klęskach Francuzów w r. 1870, kiedy okazała się potrzeba spiesznego formowania nowych korpusów, otrzymał Vinoy komendę nad XIII korpusem, z którym wysłano go na pomoc Mac Mahonowi pod Sedan. Zaledwie wszakże dotarł z pod Paryża do Mèzières, gdy nadeszła wiadomość o katastrofie sedańskiej. Rozpoczął tedy pospieszny odwrót ku stolicy i poczytują mu to za zasługę, że pomimo energicznego pościgu przez część armii pruskiej zdołał w całości uratować swój korpus. Podczas oblężenia Paryża dowodził tak zwaną trzecią armią, a po ustąpieniu generała Trochu dnia 20 stycznia 1871 objął naczelne dowództwo nad całą armią paryską, z którą po wybuchu powstania komuny 18 marca opuścił Paryż. W walce z komuną dowodził jednym korpusem armii wersalskiej. Wybitniejszej roli już nie grał później.

— **Córka A. Dumasa**, jak wiadomo, poślubić ma wkrótce p. Maurycego Lippmana, który jest izraelitą. Jak opowiadają dzienniki paryskie, narzeczona, panna Coletta Dumas, której ojciec jest wyznania rzymsko katolickiego, a matka prawosławna — dotychczas nie jest ochrzczoną, p. Dumas bowiem dla miłej „oryginalności" niezawodnie, nie dał ochrzcić żadnego z swoich dzieci, zostawiając im wolny wybór wyznania, kiedy już nabiorą świadomości siebie. W skutek tego panna Coletta Dumas połączy się tylko cywilnym węzłem z panem Lippmannem.

— **Wspaniały dar.** Proboszcz katedralny w Ostrzyhomiu ksiądz Karol Somogyi, jak donosi *P. Ll.*, ofiarował słynną bibliotekę swoją, złożoną z 70.000 tomów miastu Szegedynowi pod warunkiem, że postara się ono o wszechnicę dla południowych Węgier.

— **Czynność budownicza** w Wiedniu wzmogła się tej wiosny w sposób, który przypomina czasy przed rokiem 1873. Grunta niezabudowane na *Salzgries* rozkupiono, płacąc niekiedy po 600 zł. za sążeń kwadratowy.

— **Podrabiane banknoty** 50 guldenowe w znacznej ilości pojawiły się w obiegu w Wiedniu. W jednym ze sklepów galanteryjnych przychwycono aż cztery takie falsyfikaty, nie umiano sobie jednak przypomnieć, kto płacił niemi. Falsyfikaty są wybornie naśladowane, nic więc dziwnego, że w pierwszej chwili nie obudziły czujności kupca. Tylko retuszowanie bocznych figur jest niedokładne, a podpis dyrektora banku niewyraźny.

— **Samobójstwo w wagonie.** W pociągu pospiesznym pomiędzy Berlinem a Frankfurtem nad Menem zastrzelił się w zeszłym tygodniu pewien kupiec berliński, jadący z całą swoją rodziną do Fuldy. Przyczyna samobójstwa, popełnionego w tak oryginalnych warunkach, niewiadoma.

— **O tragicznem zdarzeniu** donosi prywatna depesza z Petersburga: „Według *Russ. Kuryera* w okręgu putyłowskim policya chciała dnia 29 kwietnia aresztować niejakiego pana S. W chwili aresztowania ojciec tego ostatniego dobył rewolweru i zastrzelił syna, poczem usiłował sobie także odebrać życie, lecz zranił się tylko.

— **O pożarze w Fokszanach** dochodzą następujące szczegóły: Ogień powstał z niesprawdzonej jeszcze przyczyny w domu pewnego ślusarza, Niemca, w zachodniej stronie miasta położonym, i wnet ogarnął kilka sąsiednich domostw. Pomimo wytężonej pracy straży ogniowej w ciągu niespełna godziny paliła się już cała dzielnica aż po rogatkę. Pożar znalazł nadto obfity łup w wielkich składach drzewa, znajdujących się w tej dzielnicy — nic więc dziwnego, że zgorzało 200 domów i kościół. Z zapadnięciem nocy policya i gwardya narodowa zaciągnęły straż na ogromnem pogorzelisku, a 2000 mieszkańców obozowało pod gołem niebem. W płomieniach zginęło dużo koni i bydła, a powiadają także, iż z mieszkańców któryś nie został jeszcze odszukany. Szkodę oceniają na kilka milionów franków, a mała tylko liczba pogorzelców miała ubezpieczone swoje mienie. Na rozmiary nieszczęścia złożył się niemało także brak wody, który już w codziennem życiu dokucza mieszkańcom Fokszan.

— **W piecu cmentarnym** w mieście Gotha przed kilkoma dniami spalono zwłoki młodej żony malarza monachijskiego Morgensterna. Zmarła w rozporządzeniu ostatniej woli żądała wyraźnie takiego pogrzebu.

— **Z teatru wojny** w południowej Ameryce nadeszła następująca wiadomość w depeszy z Valparaiso: Chilejska flota bombarduje Callao. Armia chilejska w pospiesznych marszach dąży do Tacny.

— **Zielony druk.** Jedno z lekarskich czasopism angielskich usilnie przemawia za tem, ażeby zamiast używanego dotychczas druku czarnego wprowadzić zielony, który nie psułby tak oczu jak czarny. W Filadelfii wychodzi już dziennik zielono drukowany.

— **Piorun odkrywcą.** Berliński *Börs. Cour.* opowiada: „Nawalna burza nawiedziła ostatniej niedzieli okolicę Kunersdorf pod Frankfurtem nad Odrą i rozciągała się aż po Fürstenwalde, gdzie kilkakrotnie uderzył piorun, lecz nigdzie nie wzniecił pożaru. Jeden z piorunów uderzył także w kościół w tej ostatniej miejscowości i przebił ołtarz, przyczem odsłonił złożony tam przed stu laty przez arcybiskupa tej dyecezyi skarb, o którym nikt już dziś nie wiedział, a złożony w tym celu, ażeby w razie zniszczenia kościoła w skutek jakiego wypadku elementarnego były gotowe środki na odbudowanie go. Skarb, złożony z gotówki w złocie i srebrze, przeniesiony został tymczasem do kasy rządowej w Fürstenwalde".

— **Głód na Wschodzie.** Dziennik *Doński Gołos* w czarnych barwach przedstawia położenie prowincyi Dońskiej, w której straszne widmo śmierci głodowej już się błąka od wioski do wioski. *Russk. Wied.* dowiadują się z powiatu wolskiego gubernii saratowskiej, że we wsi położonej o 40 wiorst od miasta powiatowego, 27 osób umarło z głodu. Nareszcie dziennik ormiański *Mszak* donosi, że we wsi Miudiurga pod Erzerumem, ojciec doprowadzony głodem do obłąkania, zamordował własne dziecko, upiekł i zjadł — a następnie odzyskawszy rozsądek sam się oddał w ręce władzy.

GŁOSY PUBLICZNE.

Podziękowanie.

Wspaniała kapa kościelna zachowana w tutejszym klastorze OO. Franciszkanów, zabytek XIV wieku, relikwia po św. Jakóbie Strzemie, wyniesionym w roku 1392 na arcybiskupstwo Halickie, którego szczątki spoczywają częścią w klastorze OO. Franciszkanów, częścią w katedrze łać. we Lwowie, doczekała się odnowicielki w JW. hr. Maryi Potockiej. Droga kolumna i kaptur kapy, robota ze złota, srebra i jedwabiu, wypukłe z tegoż materyału figury św. założycieli zakonu wymagały obok wielkiej troskliwości i znawstwa w restauracyi starożytnego haftu, niemałych także kosztów, które z zamiłowania ku starożytnościom kościelnym nie po raz pierwszy poniosła JW. p. Namiestnikowa. Za ten nowy dowód wspaniałomyślnej i ofiarnej opieki dla cennych zabytków kościelnych niech mi wolno będzie na tem miejscu złożyć JW. p. hr. Potockiej w imieniu klasztoru serdeczne: Panie Boże zapłać!

Ks. S. Rajsz. Przełożony.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kolej Lwowsko-Czerniow.-Jasska.

(*L*) Dnia 29 z m. odbyło się w Wiedniu 19 zwyczajne walne zgromadzenie akcyonaryuszów kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej pod przewodnictwem prezydenta rady zawiadowczej Karola ks. Jabłonowskiego i w obecności 27 akcyonaryuszów, którzy reprezentowali 13285 akcyj i 643 głosów. Komisarzem ze strony rządu austryackiego był radca sekcyi p. Wittek, a rząd rumuński był reprezentowany przez nadzwyczajnego posła i ministra rumuńskiego przy dworze wiedeńskim, p. Balaczeanu.

Po załatwieniu zwykłych formalności odczytał generalny sekretarz Kühnelt sprawozdanie z czynności Rady zawiadowczej. Zarząd wykazuje na liniach austryackich nadwyżkę dochodów w kwocie 998.843 zł., na liniach rumuńskich w kwocie 141.160 franków. Rząd austryacki będzie musiał tedy dopłacić tytułem gwarancyi państwowej 1,201.157 zł., a rząd rumuński 3,724.013 franków. W roku zeszłym załatwiono stanowczo rachunki ruchu na liniach austryackich za lata 1877 i 1878 i rachunki ruchu linii rumuńskiej za r. 1878. Rrząd rumuński wypłacić ma jeszcze tylko kwotę 56.078 franków. Na rachunek r. z. otrzymało towarzystwo od rządu rumuńskiego zaliczkę w kwocie 2,180.000 franków i otrzymało assygnatę na dalsze 600.000 franków, a na wykupno kuponu majowego w r. b. *a conto* tegorocznej subwencyi 364.000 franków. W niezałatwionej jeszcze kwestyi wspólnego używania dworca kolejowego w Suczawie-Itzkany toczą się dalej rokowania między rządem austryackim a rumuńskim, które doprowadzą niezawodnie do pożądanego rezultatu. W sprawie budowy linii kol. ze Lwowa do Netreby (Tomaszowa) nie zaszły żadne zmiany. Dług bieżący wynosi, jak w roku poprzednim, 500.000 zł. Jest jednak nadzieja, że w krótkim czasie zostanie umorzony z rozporządzalnych zasobów pieniężnych. W koncie budowy jest do zapisania nieznaczna zwyżka.

Powyższe sprawozdanie, podane tylko w głównych zarysach, przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości, poczem udzieliło na wniosek komisyi rewizyjnej absolutoryum Radzie zawiadowczej. Po odliczeniu odsetek i kwoty na amortyzacyę pryorytetów, tudzież długu bieżącego i wydatków niewstawionych do rachunków ruchu, wynosi czysty zysk 1,672.489 złr. Odliczywszy kwotę na amortyzacyę kapitału akcyjnego i 5 prc. odsetki od akcyj pierwszej, drugiej i trzeciej emisyi w ogólnej sumie 1,177.998 złr., otrzymamy czysty zysk w kwocie 494.491 złr. i tę sumę proponuje rada zawiadowcza przenieść na nowy rachunek. To *saldo* zostanie użyte na pokrycie przekroczeń w kosztach budowy i innych tego rodzaju wydatkach. Na wypłatę kuponu od pryorytetów płatnego 1 maja, potrzeba 1,101.660 złr. w srebrze, a na wypłatę kuponu od akcyj, płatnego także 1 maja, 595.420 zł., razem więc 1,697.080 zł. Kwota ta ma swoje pokrycie w gwarancyach rządu austryackiego i rumuńskiego. Kupon płatny d. 1 listopada r. b. zostanie wypłacony również z gwarancyj rządowych.

Najważniejszym przedmiotem obrad były wnioski Rady zawiadowczej w sprawie budowy nowych linij. Sprawozdawca przedstawił rzecz, jak następuje: Dnia 3go listopada r. z. wniosła Rada zawiadowcza prożbę do rządu o udzielenie koncesyi na budowę linii z Dubowiec (Halicza) do Husiatyna. W prożbie uczyniono dwa wnioski: 1) Ażeby rząd zagwarantował 5 procentowy czysty dochód, tudzież odpowiednią kwotę amortyzacyjną kapitałowi budowy obliczonemu na 5 milionów zł. 2) Gdyby uzyskanie gwarancyi rządowej było niemożliwem, należałoby sumę 5 milionów zł. uzyskać zapomocą akcyj, z których Towarzystwo wzięłoby wspólnie z przedsiębiorstwem budowy $3^1/_2$ miliona *al pari* a rząd resztę ($1^1/_2$ miliona) również *al pari*. Dnia 1 marca r. b. poddano w Namiestnictwie galicyjskiem rewizyi trasę proponowaną przez kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jasską a równocześnie zbadało Namiestnictwo także trasę zaproponowaną przez kolej Karola-Ludwika z Tarnopola do Husiatyna. Komisya rewizyjna orzekła, że obie trasy są dopuszczalne, reprezentanci zaś gal. Wydziału krajowego i lwowskiej Izby handlowej oświadczyli, „że budowa linii z Tarnopola do Husiatyna musiałaby być zaniechaną, gdyby miała utrudniać albo całkiem uniemożliwić budowę linii z Stanisławowa do Husiatyna." Do tego zdania przyłączył się także reprezentant państwowego ministerstwa wojny. Co się tyczy linii Dubowce (Halicz) Husiatyn, to ze względu na zamierzone wykończenie tej linii (galicyjska kolej transwersalna) przyjęto nawiązanie nowej przestrzeni w Stanisławowie. Podaniem z d. 1 kwietnia r. b. oświadczył zarząd ministerstwu handlu, że po dokonanej rewizyi trasy, ma na oku jako główną linię Stanisławow-Monasterzyska-Husiatyn i uprasza ministerstwo, ażeby koncesyę dało na budowę właśnie tej linii. Cały ten projekt — powiada dalej sprawozdanie — nie jest skierowany tyle na rozszerzenie, ile raczej na zachowanie obecnego ruchu, zarząd więc starać się będzie wszelkiemi siłami wziąć udział w tem przedsiębiorstwie i wyda na ten cel wszystkie dyspozycyjne zasoby. Już w roku 1875 upoważniono radę zawiadowczą do uzyskania kapitału w kwocie 3,260,000 zł. przez wydanie nowych akcyj. Zarząd wydał też 7,500 akcyj i uzyskał kwotę 942.600 zł., może więc jeszcze uzyskać 2,317,400 przez emisyę pryorytetów albo akcyj.

Rada zawiadowcza stawia więc następujące wnioski, Zgromadzenie uchwali: a) Zatwierdza się wszystkie starania poczynione przez zarząd celem zbudowania nowej drogi z Husiatyna albo z innego jakiego punktu nad granicą rossyjską, do linii kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jaskiej. b) Upoważnia się Radę zawiadowczą, ażeby i nadal starała się bezustannie o uzyskanie koncesyi na budowę takiej linii i ażeby do tego przedsiębiorstwa wciągnęła pod względem finansowym inne jeszcze towarzystwo budowy, przyczem jednak interesa kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jaskiej mają być należycie zabezpieczone co do ruchu na nowych liniach. c) Pełnomocnictwo udzielone Radzie zawiadowczej w kwestyi postarania się o fundusze na budowę jeszcze potrzebne, ponawia się niniejszem i zezwala się, ażeby te fundusze zostały użyte także na cele przeprowadzenia przedwstępnych czynności około budowy nowych linij.

Wszystkie powyższe wnioski przyjęto jednogłośnie, poczem wybrano ponownie do Rady zawiadowczej wylosowanych pp. Walerego Rittera, Adolfa Herza i Michała Kogolniczeano a do komisyi rewizyjnej pp. Karola Dregera, Gustawa Schlesingera i dr. Dawida Töpfera.

* **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handl. za czas od 17 kwiet. do 24 kwietnia.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 10·40 do 12·— złr. Żyto 8.50 do 9.10 złr. Jęczmień 7·30 do 9·— złr. Owies 6.80 do 7.50 złr. Hreczka 7.— do 7·75 złr. Kukurudza zeszłoroczna 6·50 do 7·50 złr. Kukurudza nowa 6·25 do 7·— złr. Proso 7·25 do 7·50 zł. Groch do gotowania 8.50 do 10 — złr. Groch pastewny 7.15 do 8·— złr. Soczewica —·— do —·— złr. Fasola 10.— do 13.— złr. Bobik 8·50 do 9·25 złr. Wyka 5·75 do 6·75 złr. Koniczyna najprzedniejsza 28·— do 42·— złr., przednia —·— do —·— złr., średnia —·— do —·— złr., poślednia —·— do —·— złr. Tymotka 23·— do 24·— złr. Anyż rossyjski 37·— do 40·— złr. Anyż płaski 38·— do 42·— złr. Kminek 30·— do 34·— złr. Rzepak zimowy 11.— do 11.75 złr. Rzepak letni 10·75 do 12·25 złr. Rzepik zimowy —·— do —·— złr. Rzepik letni —.— do —·— złr. Lnianka 8·50 do 10·25 złr. Nasienie lniane 11.75 do 13·— złr. Nasienie konopne 7·50 do 8·10 złr. Chmiel —.— do —·— złr. Spirytus gotowy 36·50 do 37.— złr.

OSTATNIA POCZTA

W parlamencie niemieckim nie mija teraz ani jeden dzień bez demonstracyi przeciw ks. Bismarckowi. W sobotę stała na porządku dziennym interpellacya Wolffsona w sprawie zamierzonego przez rząd wcielenia miasta Altony i przedmieścia hamburgskiego St. Pauli do niemieckiego terrytoryum cłowego. Interpellant mówi, że krok ten byłby naruszeniem art. 34 konstytucyi, który zapewnia miastom Altonie i Hamburgowi stanowisko wolnych portów. Richter uderzał namiętnie na ks. Bismarcka. Mówił, że w tej chwili więcej niż kiedykolwiek całe Niemcy zawisłe są od ks. Bismarcka, i że wobec tego parlament jest właściwie zbytecznym. Wytworzyły się formalne rządy despotyczne kanclerza. Prusy wnioskiem swym co do Hamburga, naruszają interesa niemieckie. Odzywają się już głosy, że złość napoleońska nie wyrządziła Hamburgowi takiej szkody, jaką poniósłby wskutek tego wniosku. Richter wzywa Radę Związkową, aby przestrzegała konstytucyjnych praw krajów Rzeszy i aby odrzuciła wniosek pruski. Jeżeli Rada Związkowa poświęci prawa Hamburga, to wkrótce przyjdzie kolej na prawa koronne książąt niemieckich, które ani o jotę nie są droższemi, niż wolność portu hamburgskiego. Rada Związkowa powinna stanąć w obronie praw konstytucyjnych, aby nie powiedziano kiedyś, że w Niemczech siła idzie przed prawem.

Reprezentant rządu, komisarz związkowy Scholz, oświadczył w imieniu kanclerza, że projekt, o którym mowa, przedłożony został Radzie Związkowej bez porozumienia z senatem hamburgskim, które zdaniem rządu, nie jest potrzebne i że projekt ten zmierza do tego, aby Altonę i St. Pauli wcielić do terrytoryum cłowego nawet bez przyzwolenia Hamburga. Wskutek tego oświadczenia, przygotowuje się w parlamencie rezolucya, która orzeka, że wniosek pruski sprzeciwia się konstytucyi i że do ważności potrzebuje zatwierdzenia ze strony parlamentu.

Wiener Allg. Ztg., która szuka dla siebie reklamy w *interwiewach*, produkuje dziś rozmowę swego korespondenta z lordem Derbym, byłym ministrem spraw zagranicznych w gabinecie Beaconsfielda a obecnie członkiem partyi liberalnej. Lord Derby nie przyjął, jak wiadomo, ofiarowanej mu przez Gladstona teki w nowym gabinecie, mimo to jednak wpływ jego zwłaszcza w kwestyach polityki zagranicznej będzie niemały. Oświadczył on korespondentowi przedewszystkiem, że nie jest wtajemniczony w politykę rządu i że mówi tylko w własnem imieniu, a następnie dodał co następuje: „Wszystkie zobowiązania traktatowe zostaną przez nowy rząd niewątpliwie spełnione. Sprawa austryacka w Bośnii stoi na legalnej podstawie; dopóki Austrya nie posunie się dalej ku południowi, nie ma Anglia żadnego powodu do interwencyi. Życzę sobie, abyśmy z Austryą mogli pozostać na jaknajlepszej stopie. Anglia nie ma wiele interesu w losach państw bałkańskich; obchodzą one więcej Austryę i Rossyę; Anglia interesuje się głównie Konstantynopolem. Przez wzgląd na Francyę nie może Anglia przyłączyć się do przymierza niemiecko-austryackiego. Bismarcka jako męża stanu cenię wysoko, ale nie chciałbym, aby wywierał on wpływ na politykę angielską. Turcya nie da się ocalić; czem prędzej nastąpi koniec, tem lepiej. Cypr musi pozostać pod opieką Anglii; jeżeli Turcya nie dopełni traktatu w Małej Azyi, może Anglia pozostawić ją własnemu losowi. Sprawa afgańska jest wielkim błędem. Afganistan winien jako państwo neutralne stanowić tamę dla Rossyi. Alians z Persyą jest niemożliwy, gdyż Persya jest słabą i zdradziecką. To co Gladstone mówił przed utworzeniem gabinetu, jest w ogóle trafnem ale słów jego nie należy brać zbyt ściśle."

Rząd czarnogórski wystosował do reprezentantów obcych mocarstw w Ce-

tynii notę, w której stwierdza, że w wilajecie skodryjskim organizuje się przy pomocy władz tureckich wojna przeciw Czarnogórze i że tureccy żołnierze pod dowództwem Valego baszy połączyli się z Albańczykami, którzy wzmocnieni znacznemi posiłkami rozpoczną zapewne wkrótce kroki zaczepne przeciw Czarnogórcom. Nota oświadcza, że książę Nikita widzi się skutkiem tego zniewolonym odwołać się ponownie do mocarstw, aby Porta dopełniła swych zobowiązań traktatowych.

Dzienniki rossyjskie doniosły w ostatnim czasie o **schwytaniu głównego sprawcy zamachu w pałacu zimowym**, tymczasem zdaje się, że ta wiadomość była przedwczesna a w każdym razie niedokładna. Petersburski korespondent *Presse* podaje o tem następujące szczegóły zaczerpnięte z dobrego źródła: Wiadomo, że po zamachu znikł stolarz, który się nazywał Dimitriew. Wyznaczono wielką nagrodę za wyśledzenie go; po wielu zabiegach udało się wynaleść jego fotografię. Zdjęto z niej kopie i rozesłano na wszystkie strony; równocześnie kontrolowano ściśle osoby przejeżdżające przez granicę. Śledzenie na podstawie fotografij doprowadziło wreszcie do pewnego rezultatu. Według jednej wersyi uwięziono młodego człowieka, o którym mowa, w Moskwie, według innej znowu na jednej ze stacyj kolei warszawskiej w pobliżu Petersburga. Pokazało się, że prawdziwe nazwisko aresztowanego jest Sewicz, przybrał on bowiem kilka nazwisk a na każde posiadał osobny paszport. Sewicz jest młodym, przystojnym człowiekiem, posiada wyższe wykształcenie a całe jego zachowanie się każe się domyślać, że pochodzi z dobrego domu. Pewną podobno jest rzeczą, że jest spokrewniony z gubernatorem Kaługi. Wszystko to zgadza się z opisem owego stolarza, który za łapówkę 15 rubli zdobył sobie wstęp do pałacu zimowego. Uwięziony miał tu podobno równocześnie cztery rozmaite pomieszkania. U osób, u których mieszkał, odbyto rewizyę i uwięziono 10 podejrzanych. Ale mimo to wszystko panuje jeszcze wielka wątpliwość co do identyczności uwięzionego z owym stolarzem. To jednak zdaje się być pewną rzeczą, że odegrał on bardzo niebezpieczną rolę i że jest jednym z głównych spiskowców. Są podobno dowody na to, jakkolwiek sam uwięziony dotąd nie przyznał się do niczego. Prawdopodobnie w najbliższym czasie dowiemy się więcej szczegółów o tej niejasnej dotąd sprawie.

Abdurrhaman chan, protegowany przez Rossyę pretendent do tronu afgańskiego, miał według doniesienia *Daily News* oświadczyć komendantowi angielskiemu w Sherpur gotowość **poddania się Anglii**. Pismo jego zawierające to oświadczenie miało 19 z. m. nadejść do Sherpur. Tymczasem telegram odesski z 29 kwietnia donosi, że ten sam Abdurrhaman zawiadomił generała Kauffmanna w Taszkendzie, tudzież chanów Chiwy i Bochary, aby gdy serdarowie i wojsko w prowincyach afgańskich Malmene, Balk, Bodagżau i Cholm obwołali go swym księciem weszli z nim w stosunki dyplomatyczne i przysłali pełnomocników na dwór jego.

J. I. Kraszewski wystosował do *Dziennika Poznańskiego* pismo, w którem stanowczy zadaje kłam wszelkim pogłoskom pism zagranicznych, łączącym osobę jego z rzekomemi rokowaniami polsko-rossyjskiemi. Pismo to opiewa:

„Szanowny Redaktorze! Sądząc, że szerzącym się po pismach peryodycznych niemieckich niedorzecznym pogłoskom o celu mej podróży do Warszawy fakta kłam zadadzą, nie uważałem dotąd za właściwe przeciwko nim protestować. Przekonywam się wreszcie, iż nieuniknionem jest oświadczenie moje, że przez nikogo wzywanym nie byłem, żadnego memoryału nie pisałem i od wszelkiej roli politycznej jestem daleki. Ani się czuję powołanym do niej, anim dał komukolwiekbądź powód posądzania mnie o to. Wszystko, co dzienniki podają, jest, nie wiem, czy lekkomyślnem, czy złośliwem zmyśleniem, którego skutkiem jest, że tymczasowo podróży dla widzenia się z rodziną moją zaniechać jestem zmuszony, aby wszelkich posądzeń uniknąć.

Z najgłębszym szacunkiem
J. I. Kraszewski.

Drezno, 30 kwietnia 1880.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 maja. Komisya wojskowa wybrała Tilsera referentem ustawy o taksach wojskowych, przyjęła postanowienia o zaopatrywaniu rodzin żołnierzy zmobilizowanych i uchwaliła 18 głosami przeciw 2 przyjętą w przedłożeniu rządowem zasadę o udziale pensyonistów wojskowych w funduszu taks wojskowych.

Petersburg, 2 maja. Dzienniki donoszą: Minister oświecenia Tołstoj wziął demisyę. Kurator dorpackiego uniwersytetu, Subarow, mianowany zostanie ministrem oświecenia.

Rzym, 2 maja. Dziennik urzędowy ogłasza oświadczenie, że król nie przyjął demisyę gabinetu. Izba została rozwiązaną. Wybory odbędą się 16 i 23 maja a 26 maja zbierze się nowa Izba.

Konstantynopol, 2 maja. Sobotnia konferencya ambasadorów w sprawie czarnogórskiej pozostała bez rezultatu, gdyż kilku ambasadorów nie posiadało instrukcyj. Said basza przedłożył sułtanowi projekt reform.

Wiedeń, 3 maja. (*Tel. pr.*) Oprócz budżetu Izba deputowanych ma jeszcze następujące sprawy do załatwienia ustaw: o serbskich kolejach, przedłożenia o uregulowaniu stosunków handlowo-politycznych z Niemcami, o obrocie przy uszlachetnianiu wyrobów i produktów handlowych, o żegludze na Elbie, ustawa o taksach wojskowych i wybory do delegacyj. Jeżeli ten program wyczerpany zostanie do 15 maja, sejmy krajowe będą mogły być zwołane w drugiej połowie tego miesiąca.

Rzym, 3 maja. (*Tel. pryw.*) Wybory do parlamentu odbyć się mają w połowie lub z końcem czerwca i prawdopodobnie skończą się wielkiem zwycięstwem stronnictwa radykalnego.

Skodra, 3 maja. Liga albańska urządziła tu formalny obóz wojenny. Izzet basza, komendant turecki, cofnął garnizon z miasta do fortecy. Mukhtar basza opuścił na rozkaz Porty z większą częścią swoich wojsk Prizreni i udał się do Monastyru.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 maja 1880, godzina 2 min. 30. Losy kredytowe 176·75, Węg. akcye kredyt. 265·75, Akcye anglo-austr. 145·50, Akcye bankn Union 108·50, Akcye kolei Karola Ludwika 263·75, Akcye kolei północnej 245·—, Akcye kolei południowej 81·20, Akcye kolei Alföld 156·20, Akcye kolei Elżbiety 187·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 169·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 145·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg oblig. państw. w złocie 85·50, Galic. oblig. indemn. 98·50, Losy z r 1864 173·50. Akcye kolei siedmiogrodzkiej 138·75, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 16·25, Akcye kolei węg.-galic. —·—, Akcye kolei państwowej —·— Akcye banku związkowego 137·25, Rubel papierowy 1·25$^1/_2$, Wiedeńskie losy 117·75 Węgierskie losy 111·25 Mark. niemieck. —·—, Węgierska renta 105·65 Usposobienie silne.

Wiedeń, d. 1 maja 1880, godzina 5 minut. 40. Akcye kredytowe 276·20, Anglo Austr. —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 265·75, Południowa —·—, Renta pap. 72.92, Rubel papierowy —.—, Gal. listy zastawne 102·30, Gal. indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 102·50, Losy z r. 1860 —·—. Napoleonsdor 9·48$^1/_2$, Usposobienie —

Wiedeń, 3go maja 1880 godz. 10 m. 39, Akcye kredytowe 277·10, Anglo-austr. 146·20, Akcye banku Union 109.10, Kolej Kar. Ludw. 266·75, Południowa 85·60 Napoleonsdor 9·45$^1/_2$, Rubel papierowy —·—, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw banku włość. —·—, Losy z r. 1860 —·— Usposobienie bardzo silne.

Telegramy zbożowe z d. 1go maja.

Wiedeń: Pszenica 12·— do 12.25 zł., żyto 10·50 do 10·80 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 35·75 do 36·— zł. — **Buda-Peszt**: Pszenica 75 klgr. (na wiosnę) 10·35 do 10·40 zł., rzepak (sierpień — wrzes.) 13·88 zł. **Berlin**: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 217·50, żyto —·—, spiritus loco 61·50, olej rzepakowy 53·30. **Szczecin**: Pszenica —·—, rzepik —·—. **Paryż**: mąki 159 klgr. 64·50, olej rzepakowy 77·75, spiritus —·—. **Wrocław**: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. **Kolonia**: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godz 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 2 min. 53 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Do Stanisławowa: (na Stryj); o godz 6 min. 37 rano.

Do Podwołoczysk: z dworca lwowskiego głównego o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny) o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg osobowy).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godz. 10tej min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 m. 39 w nocy pociąg mięszany): o godz. 12 m. 32 w południe (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 min. 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 1 maja 1880

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	261	—	264	
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. m. k.	168	75	171	50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	296		300	
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	244	—		—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	96	90	97	90
„ „ „ 4 pr. w. a.	90	40	91	40
„ „ „ 5 pr. okresowe	96	90	97	90
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	85	102	85
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	—	103	50
3. Listy dłużne za 100 złr. (bez kupona)				
Ogólu. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	98	10	99	10
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	98	—	100	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100	—	102	—
5. Losy miasta Krakowa	20	25	22	—
„ „ Stanisławowa	25	—	27	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	47	5	57
Dukat cesarski	5	53	5	63
Napoleondor	9	43	9	53
Półimperyał	9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	62	1	72
„ „ papierowy	1	24$^3/_4$	1	26$^3/_4$
100 marek niemieckich	58	30	59	—
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 29 kwietnia 1880.

1. Dług państwa.	płacą	żądają.
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	72.75	72.90
luty sierpień	72.75	72.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	73.25	73.40
kwiecień-październik	73.25	73.40
Losy z roku 1854 po 250 złr.	123.50	124.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5 pr.	130.50	130.75
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	132 75	133.25
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	173.50	174.—
„ „ 1864 „ po 50 „	173 25	173.75
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	29.—
Listy zastaw. domen. państw po 120 złr. 5 proc.	147.—	147.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101.20	101.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.85	89—
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.—	104.—
Bukowiny	96.75	97.10
Galicyi	98.50	99.—
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	93 25	93.75
Węgier	94.—	94.50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 189	144.75	145.—
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	274.50	274.70
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	790.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a. 600 zł.	—.—	—.—
Kol. Albrechta a 220 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	590.—	592 —
Kol. Cesarzowy Elżbiety po 200 zł. „	187.25	187.50
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2440.—	2445.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. sr.	260.75	261.25
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	169.75	170.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	275 —	275.50
Połud. kol. państ. po 200 zł. w. a.	81 30	81.60
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	138.25	138.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	103.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	103.25	103.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	98.75	.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	102.50	103.50
„ „ „ w 36 l. 5$^1/_2$ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.25	-.—
„ „ po 5 proct.	97.30	97.60
„ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	97.30	97 60
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.25	102.75
Gal. Zakł. kred. włość po 6 proc.	102.25	102.75
Banku narodowego po 5 proc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po 5$^1/_2$ proc.	101.75	102.25
„ „ „ po 5 proc.	99.—	99.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	87.50	87.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	100.20	100.70
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.50	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 500 zł. 5 pr	106.50	107.—
„ „ „ II. emisyi	104.—	104.25
„ „ „ III. „	103.75	—.—
„ „ „ IV. „	103. —	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1866	90.75	91.25
z r. 1867	95.—	95.25
z r. 1868	88.—	88.50
z r. 1872	86.75	87.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	85.—	85.50
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.75	177.—
Clarego po 40 zł. m. k.	43.50	44 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. m.k.	107.50	108.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.25	20 75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	44.25	45.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.	42.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.—	18 50
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.50	46.—
Pożyczka m Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.—	27.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m.	123 50	—.—
„ „ po 50 zł. m. k.	62.50	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.50	34.—
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—
7. Weksle (na 3 miesiace)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.15	119 25
Paryż za 100 fr,	47.20	47.25

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.61.—	5.63.—
„ pełnej wagi	5.60.—	5.61.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.48.50	9.49.—
Rossyjski imperyał	9.77.—	9.78.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 1 maja 1880

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	72	90
„ „ „ w srebrze	73	20
Renta w złocie	89	—
Losy pożyczki z roku 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	835	—
„ „ kredytowego	276	60
Londyn	119	—
Srebro	—	—
Napoleondor	9	48$^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	61
100 marek niemieckich	58	65

NADESŁANE.

WYKAZ

nadesłanych komitetowi zajmującemu się urządzeniem wielkiej loteryi fantowej w Jarosławiu na dochód funduszu odbudowania kościoła N. M. P. w Jarosławiu w miejsce fantów gotowych pieniędzy, a to:

Najjaśniejsza Pani 100 zł. Zgromadzenie pp. Zwierzynieckich w Krakowie 50 zł. Wna P. Barbara Krzeczunowicz 33 zł. Wny P. hr. Lanckoroński 100 zł. Starostwo w Wadowicach 30 zł. Wna P. hr. Baworowska 25 zł. Wna P. hr. Pinińska 10 zł. Wny hr. Władysław Badeni 20 zł. Biskup Aleksander Bonus 20 zł. Biskup N. N. Neutra 20 zł. Wny hr. Fredro 5 zł. Wna P. Emilia Engel 5 zł. Biskup Ktehávar 30 zł. Z Dekanatu Łonckiego 8 zł. 80 ct. Wny ks. Antoni kooperator w Przyborze 2 zł. Wny ks. Skałuba 2 zł. Wna P. Ludwika Rugoiska 6 zł. Wny P. Wisłocki aptekarz 1 zł. 14 ct. Dr. Johann Rotter Abt d. Ben. Kl. 20 zł. Wny ksiądz Augustyn Embacher 2 złr. Wny. ksiądz Józef Wachhofer 1 zł. posterunek żandarmeryi Skałat 1 zł. 74 ct. Ks. Johann Pruscha 1 zł. Ks. Jan Kawecki 2 zł. Ks. Leopold Olcynger 5 zł. ks. Antoni Stankowski 5 zł. ks. Eustasius Cappello 5 zł. Freiherr v. Ludwigstorf 10 zł. Wny P. Zygmunt Rucki 5 zł. Wny P. Rylski 5 zł. J. W. hr. Aleksander Mniszek 2 zł. Wny P. Pawlikiewicz 2 zł. Wny P Kochnikiewicz 3 ewancygiery 1 zł. Naj. Prz. ks. Arcybiskup Romaszkan obraz olejny w złoconych ramach.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 3 maja 1880.

Hotel Angielski.

Pp. F. Dietrych z Bóbrki. L. Laskowski z Ustrzyk. M. Weiss z Czerniowiec. W. Koziebrodzki z Chłopic. W. Mierzyński z Baryłowa.

Hotel George'a.

Pp. J. hr. Koziebrodzki z Podhajczyk. S. Dunin Kęplicz z Wołosowa. A. Klor z Podola rossyjskiego. M. Sobolewski z Kukutkowiec. A. Terlecki z Ożańska. E. Sarburg z Bordeaux.

Hotel Langa.

Pp. L Czetwertyński z Rossyi. F. Kremarski z Sambora. J. Saxl z Wiednia. M. Buxbaum z Wiednia. K. Burasch z Wrocławia.

Hotel Europejski.

Pp. Dr. W. Mochnacki z Przemyśla. Dr. S. Bartmann z Krynicy. M Hofmański z Warszawy. A. Michalewski z Krownik. K. Obmiński z Tarnopola. T. Osadca z Borszczowa. J. Parys z Królestwa. W. Wrześniewski z Paryża. L. Brodzki z Kijowa.

Hotel Krakowski.

Pp. J. Agopsowicz z Bazaru. M. Brzostowski z Doliny. W. Gottlieb z Rzeszowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. T. hr Karnicki do Wołczuch. K. Kolarzowski do Doliny. K. Głębocki do Warszawy A. Rybicki do Rzeszowa. R. Piątkiewicz do Tarnopola. F. Brzezowski do Woysławiec. W. Ciborowski do Wiednia. J. Dornbaum do Czerniowiec. A. Künsberg do Ustrzyk. S. Warteresiewicz do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 3 maja 1880 o godzinie 7 rano

Barometr 734·4mm. przy temp. 6°. Psychrometr suchy 7·8°C. — Psychrometr wilgotny — 6.8°C. Prężność pary 6 8mm. Wilgoć 86%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE2. Ozon 10.

Temperatura powietrza + 6·2°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 759 8mm.

Dziennik Urzędowy.

(3095 1—3) **Edykt.**

L. 5085. C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 640 zł. 56 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 91 i 74 w Siankach i Jaworowie położonych, dłużnika Wolfa Brennesa własnych, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włościańskiego dnia I. 10 maja 1880, II 7 czerwca 1880 i III 12 lipca 1880 każdym razem o godzinie 11 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1200 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Borynia dnia 12 lutego 1879.

(3112 1—3) **Konkurs**

L. 8377 na posadę c. k. oficyała pocztowego z poborami Xtej klasy rangi za kaucyą w kwocie 600 zł.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 1 maja 1880.

(2899 1—3) **Edikt.**

Zl. 3695. Von Seiten des k. k. stät. del. Bezirksgerichtes in Tarnopol wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung der Herz Weisbrod 300 fl. ÖW. die exekutive öffentliche Versteigerung der sub. C. N. 196 in Ihrowica gelegenen, laut Einlagsbogen 255 dem Schuldner Semko Petryk eigenthümlich gehörigen Grundwirthschaft am 19 Mai 1880 um 9 Uhr Vormit im hiesigen Gerichtsgebäude abgehalten, und daß die feilzubiethende Realität bei diesem einzigen Termine auch unter dem Schätzungswerthe hintan gegeben werden wird. Als Ausrufspreis gilt der gerichtlich erhobene Schätzungswerth 1800 fl. Vadium beträgt 5 prc. hievon. Der Meistbiether wird verpflichtet die auf der Realitat haftenden Schulden, insoweit sich der zubietende Kaufpreis erstrecken wird, zu übernehmen, wenn die Gläubiger ihr Geld vor der allenfalls vorhergesehenen Ankündigung nicht annehmen wollen.

De näheren Bedingungen und der Tabularextract können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Tarnopol am 9 April 1880.

(2816 1–3) **Edikt.**

Zl. 3013. 1. Vom k. k. Bezirksgerichte in Audrychów wird bekannt gemacht: es werde zur Hereinbringung der Forderung des Josef Herma pr. 345 fl. öst. W. s. N. G., die executive Feilbiethung der laut Grundbuchseinlage Zl 147 der Gemeinde Frydrychowice der Verlaßmasse nach Wojciech Grabski eigenthümlich gehörigen Realitätshälfte in Frydrychowice bewilligt, und diese Feilbiethung in drei Terminen und zwar;

am 24 Mai 1880
am 21 Juni 1880
und am 19 Juli 1880

jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen.

2) Für die allfällige Pfandgläubiger, welche nach dem 9 Juli 1879 an die Gewähr der obigen Realitätenhälfte gelangten, oder welchen der Lizitationsbescheid aus was für Ursache nicht zugestellt werden konnte, wurde Adv. Hr. Dr. Leon Lozia in Wadowice zum Kurator bestellt.

3. Die Lizitaiionsbedingnisse, der Tabularextract, können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Andrychów am 29 Dezember 1879.

(2944 1—3) **Edykt.**

L. 1060. C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Felixa Łuszpińskiego, że dnia 3 października 1877 zmarł w Stryju Ignacy br. Kanenwurf z pozostawieniem pisemnego kodycylu i wzywa Feliksa Łuszpińskiego, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc, zgłosił się w tutejszym sądzie i oświadczył się do spadku powyższego, ile że w razie przeciwnym postępowanie spadkowe z oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem dla niego w osobie p. Teodora Iżyckiego z Dołhołuki ustanowionym, przeprowadzonem będzie.

Stryj dnia 23 stycznia 1880.

(3071) **Ogłoszenie.**

L. 6157. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości. C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 spr. kar. i §. 37 u pr., że treść broszury pod tytułem „Do braci w Galicyi" Lwów 1880 w ustępach od słów „Że cecha wybitna" do słów „Rzeczypospolitej", od słów „Co zaś do" do słów „jesteśmy dokonać" i od słów „zbrodnia na Polsce" do słów „w społeczeństwie konieczną" zawiera znamiona zbrodni z §. 65 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tej broszury.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tej broszury a zabrany egzemplarz ma być zniszczony.

Lwów dnia 29 kwietnia 1880.

(3079) **Edykt.**

L. 4617. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że arkusze posiadania ułożone w formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Kujdanów złożone zostały do powszechnego przeglądu. Zarzuty przeciw prawdziwości takowych wnoszone być mogą do dnia 8 maja 1880 w sądzie zaś na tymże dniu ostatecznie przed komisyą hipoteczną.

Buczacz dnia 30 kwietnia 1880.

(2961 3—3) **Edykt.**

L. 5529. C. k. Sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs nad całym ruchomym jakoteż w krajach dla których ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 ważną jest, położonym nieruchomym majątkiem Lei Feldhof w Borysławiu zamieszkałej handlującej.

Kierownictwo upadłości tej porucza się panu Drowi Bauchowi sędziemu powiatowemu w Drochobyczu a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana Dra Wolskiego adwokata w Drohobyczu.

Wszyscy ci którzy do tej masy konkursowej, jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tutejszym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić się, i na terminie który na dzień 14 czerwca 1880 ustanawia się przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną, i pretensye swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego, albo do zamianowania innego zawiadowcy masy tegoż zastępcy, i do wyboru wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 28go kwietnia 1880 o godzinie 9tej przed południem wobec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Samborze lub w Drohobyczu mieszkają, że wedle § 111 zastępcę w Drohobyczu mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczone będą, w dodatku urzędowym do gazety lwowskiej.

Z c. k. Sądu obwodowego

Sambor 13 kwietnia 1880.

(2877 3—3) **Edykt.**

L. 2437. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Rothsteina z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu i Maryi Rothstein, Chaja Fröhlich wniosła pozew o wydanie nakazu zapłaty de pres. 14 kwietnia 1880 l. 2437 pto 300 złr., w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty w dniu 15 kwietnia 1880 l. 2437 wydanym został — którym polecono pozwanemu aby sumę 300 złr. albo w dniach 3 zapłacił albo w tymże terminie zarzuty swe wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jakóba Rothsteina jest niewiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dra Wawrausha kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedłng ustawy wekslowej w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam zarzuty wniósł albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowomu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, wrazie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów 15 kwietnia 1880.

(3010 3—3) **Edykt.**

L. 17937. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek P. M. (Pinkasa Markusa) Lind handlarza sukniami męskiemi we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się p. c. k. radcy sądu kraj. Brzechowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowca masy ustanawia się pana adw. Dra Goldberga, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynlli swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 4go maja 1880 o godzinie 4tej po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 10 czerwca 1880 i podać ją na terminie na dzień 21 czerwca 1880 o godzinie 10tej przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej."

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 20 kwietnia 1880.

(2897 3—3) **Edikt.**

Zl. 702. Das k. k. Kreisgericht zu Przemyśl macht anmit bekannt, daß über Ansuchen des k. k. Kreisgerichtes Teschen zur Befriedigung der Forderung des Dr Andreas Zajouc im Betrage von 15000 Gulden Conv. Münze sammt Nebengebühren die executive Feilbiethung des dem Schuldner Fürsten August Ordinat Sułkowski gehörigen im Liskoer Gerichtsbezirke gelegenen Güter Mików Duszatyn. Prełuki, Komańcza und Dołżyce am 14 Mai und am 17 Juni 1880, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude, und zwar unter nachstehenden Bedingungen statt finden wird:

Die Güter werden weder bei dem ersten, noch bei dem zweiten Lizitationstermine unter dem Ausrufspreise hintangegeben werden.

Der Ausrufspreis beträgt 166.514 fl. 50 kr. öst. W. und das Vadium im baaren Gelde, oder in öffentlichen Obligationen 15000 fl. öst. W.

Die übrigen Bedingungen, der Landtafelauszug und der Schätzungsact, können in der gerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbiethung werden die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Tabulargläubiger: Josel Landau, Dr. Barthel, Henry Strausberg, Ferdinand Graf Arco, Ferdinand Graf Gaschin, Pinkas Mays, Wilhelm Landesmann, Lubina Szauszyc, Roman Molinek, Heinrich Klein, H. Hescheles, Louis Plescher, Moses Dym, Josef Weichselbaum, Henrii Gilles, Hautermann. Ladislaus Krajewski, Kasimir Wohlmann, Fürst Josef Sułkowski und Markus Hirschfeld, so wie jene, denen aus welch immer Ursache der Feilbiethungsbescheid nicht zugestellt werden konnte, endlich alle Gläubiger, welche nach dem 15 Juli 1879 ein dingliches Recht auf die feilzubiethenden Güter erworben haben, zu Händen des hiemit in der Person des Advokaten Feleztyński mit Substituirung des Advokaten Dr. Tarnowski bestellten Curators und durch Edigt verständigt.

Dem Exekuten Fürsten August Ordinat Sułkowski als im Auslande Wohnhaft, und dem dem Wohnorte nach unbekannter Miteigenthümer Peter Oktavius et Alcantara wird ein Kurator in der Person des Advokaten Dr. Doliński mit Substituirung des Advokaten Dr. Skórski bestellt.

Przemyśl 10 März 1880.

(2930 3—3) **Edikt.**

Zl. 9662. Am 18 Mai, 18 Juni und am 22 Juli 1880, jedesmal um 10 Uhr früh wird hiergerichts die executive öffentliche Veräußerung der in Tyśmienitz sub. Nr. 83 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden auf 55 fl. ö. W. abgeschätzten und dem Michał Samulak gehörigen Realität zur Hereinbringung der dem Dawid Rosenberg gebührenden Forderung pr. 26 fl. öst. W. sammt N. G. abgehalten.

Das Vadium beträgt 50 fl. ö. W. und am dritten Termine wird diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Die übrigen Lizitationsbedingnngen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, hingegen die Steuerrückstände durch das k. k. Steueramt in Tłumacz bekannt gemacht werden. K. k. Bezirksgericht.

Tyśmienitz den 28 Jänner 1880.

(3025 3—3) **Edykt.**

L. 4555. C. k. sąd powiatowy Skole podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 28go maja, na dniu 28 czerwca i na dniu 28 lipca 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 273/52 w Synowudzku wyżnym położona, masy leżącej śp. Dmytra Dziury własna celem zaspokojenia kwoty 600 zł. względnie 575 zł. 52 ct w. a. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł. w. a.

Warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Skole dnia 24 kwietnia 1880.

(3005 3—3) **Edykt.**

L. 6598. Dnia 16 czerwca 1880 o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze Nr. II publiczną sprzedaż realności ciała tabularnego nie stanowiącej a dłużnika Józefa Gerczaka własnej w Rychcicach pod l. 166/93 położonej, ze wszelkimi do tejże realności należącemi w protokole zastawnego opisania z dnia 10 czerwca 1870 wymienionemi gruntami i przynależytościami w celu zaspokojenia pretensyi zakładu kred. włość. we Lwowie w kwocie 150 zł. a. w.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Realność ta sprzedaną zostanie za jakąkolwiek cenę.

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz dnia 24 marca 1880.

(2962 2—3) **Edykt.**

L. 4520. Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Eleonory z Łodzińskich Matzowej, a to: Franciszkę, Antoninę, Amalię, Edmunda i Eleonorę Matz, dalej Feliksa Targońskiego i Feliksa Matz, że celem doręczenia tymże uchwały tego sądu z dnia 30 września 1878 do l. 13162 w sprawie egzekucyjnej Eleonory z Łodzińskich Matz przeciw Jakubowi Wyszotrawce i innym o 6000 zł. pol. z pn. zapadłej tudzież dalszych uchwał w sprawie tej zapaść mających postanowił kuratorem ad actum dla pierwszych pięciorga adwokata Dr. Wołosiańskiego a zastępcą tegoż adwokata Kohna, zaś dla Feliksa Matza i Feliksa Targońskiego, adwokata Budzynowskiego, a zastępcą tegoż, adwokata Pawlińskiego, wzywa się przeto wymienionych wyżej niewiadomych z życia i miejsca pobytu, ażeby postanowionym dla nich kuratorom stosowną informacyę udzielili, lub o miejscu pobytu swego sąd ten obwodowy uwiadomili.

Sambor dnia 6 kwietnia 1880.

(3059 2—3) **Edykt.**

L. 6882. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu ogłasza, że na zaspokojenie sumy 250 zł. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 71—74 w Młynach położonej, dłużnika Makarego Monczaka własnej w tutejszym c. k. sądzie na rzecz uprz. zakł. włościańs. dnia 12 maja, 11 czerwca i 13 lipca 1880 zawsze o 10 godz. rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum 50 zł. w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Krakowiec 1 marca 1880.

(3057 2—3) **Edykt.**

L. 11399. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 205 zł. 86 ct. z większej 250 zł. galic. zakład. kred. ziemskiemu w Krakowie od Tomasza Kosowskiego należącej się, odbędzie się w dniach 21 czerwca i 19 lipca 1880, każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym publiczna licytacya posiadłości gruntowej w Żarkach położonej wyk. hip. 20 objętej Tomasza Kosowskiego własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 500 zł. Wadyum wynosi 50 zł. w. a.

Na obydwu terminach poniżej ceny kupna nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akty zastawniczego opisania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Chrzanów 20 stycznia 1880.

(3050 2—3) **Edykt.**

L. 1300. W dniu 1 lipca 1880 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Izraela i Freidy Tikesów własnej pod Nr. 34 w Busku na Podzameczu w powiecie Kamioneckim położonej nieintabulowanej, celem zaspokojenia resztującej sumy 263 zł. 54 ct. w. a. z pn. na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Busku.

Cena wywołania 408 zł. wadyum 10%.

Przy tym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Akt opisania, oszacowania i reszte warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Busk 8 kwietnia 1880.

(2981 2—3) **Edykt.**

L. 7800. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje odnośnie do tusądowych uchwał z dnia 1 maja 1878 l. 5886, z 16 października 1878 l. 12112 i z 19 marca 1879 l. 2338 na zaspokojenie wekslowej pretensyi Wolfa Uiberall w kwocie 14.200 złr. z pn, egzekucyjną sprzedaż połowy dóbr Tapin i części Dobkowice, dłużnika Stanisława Edwarda 2 imion Drohojewskiego własnych w drodze powszechnego przetargu dnia 3 czerwca 1880 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą pod warunkami ułatwiającemi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 70.597 zł. 3 ¼ ct. a. w.

Wadyum wynosi 7.059 zł. 70 ct.

Na powyższym terminie zostanie wyż rzeczona połowa dóbr za lub wyżej ceny szacunkowej, a gdyby to nie nastąpiło, rozpisuje się zarazem ostatni termin na 1 lipca 1880 o godzinie 10 przed południem, na którym takowa, za jakąbądź cenę pod powyższemi warunkami ułatwiającemi sprzedaną zostanie.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyi są do przejrzenia w tusądowej registraturze.

Przemysl 24 marca 1880.

(2956 2—3) **Edykt.**

L. 3326. Sąd wyż./L. 8365 Sąd kraj. Na skutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie c. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowo utworzonej karty hipotecznej dla pola górniczego „Róża“ w gminie katastralnej Libiąż mały w okręgu c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie położonego, według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany za księgę górniczą poczynając od dnia 30go grudnia 1879 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno takowy przeglądać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionej karty hipotecznej c. k. sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tej nowej karty hipotecznej nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tej nowej księgi górniczej nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w tę księgę lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecanego uprzymiotnione, aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 31 lipca 1880, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowej karcie hipotecznej zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go. do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków dnia 18 marca 1880.

(3063 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7077. Dnia 11 maja, 8 czerwca i 8 lipca 1880 o godzinie 10 rano przedaną zostanie przez publiczną licytacyę w tutejszym sądzie realność l. 561 w Uhnowie Franciszka Łaszczewskiego własna, ciała hipotecznego niestanowiąca, na dwóch pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie także niżej takowej celem zaspokojenia wywalczonej przez Abrahama Schrekenheimera kwoty 90 zł.

Cena wywołania wynosi 180 zł.

Wadyum zaś 18 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Uhnów dnia 27 grudnia 1879.

(3054 2—3) **Edykt.**

L. 2394. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia, niniejszem iż na prośbę p. Karola Merl tusądową uchwałą z dnia 27 marca 1880 l. 2394 wdrożanem zostało postępowanie amortyzacyjne względem zagubionego wekslu z daty Brzeżany 14 września 1879 na sumę 1000 zł. na własną ordrę niepodpisanego wystawiciela opiewającego w 6 miesięcach od daty w Brzeżanach płatnego przez p. Karola Merl zaakceptowanego.

Wzywamy dzierzycieli wyżopisanego wekslu, aby w przeciągu 45 dni licząc od pierwszego dnia po ogłoszeniu niniejszego edyktu takowy tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w przeciwnym razie rzeczony weksel za nieważny i nie były uznanym będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 27 marca 1880.

(3060 2—3) **Edykt.**

L. 6008. Dnia 20 maja, 24 czerwca i 29 lipca 1880 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie na zaspokojenie pretensyi Herscha Katza w kwocie 25 zł. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż ciała tabularnego niestanowiącej na 155 zł. w. a. oszacowanej realności pod l. k. 108 w Budzyniu i dłużniczej masy spadkowej po Seńku Antoniuku własnej.

Wadyum 16 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne i akta egzekucyjne przejrzeć można w tus registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Krakowiec 21 stycznia 1880.

(3062 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1718. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w trzech terminach dnia 20 maja 1880, dnia 17 czerwca 1880 i dnia 1 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności Nr. 467 w Stryju na Szumlańszczyznie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Arona Jakóba Katz własnej, na zaspokojenie pretensyi przez Gittel Crop w kwocie 75 zł. a. w. z pn. wywalczonej.

Cena wywołania 2000 zł. a. w.

Zakład 200 złr.

Bliższe warunki w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Stryj dnia 19 marca 1880.

(3052 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 1761. C. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie Hersza Bandla przedsięwziętą będzie w dniach 22 czerwca, 5 lipca i 13 lipca 1880 o 10 rano wymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 630 w Delatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Iwana Kostyka własnej.

Przy pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim i poniżej.

Cena wywołania 90 złr.

Poręczne 9 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Delatyn 31 marca 1880.

(3068 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 20142. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1880, 1881, i 1882 na gościńcach państwowych w Bialskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się w dniu 10 b. r. maja o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Białej licytacya, przez składanie pisemnych ofert.

Suma fiskalna robót w roku 1880 wykonać się mających wynosi kwotę, 8475 zł. w. a.

Bliższe warunki tego przedsiębiorstwa dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie gdzie także oferty, zaopatrzone 50 ct. stemplem i zawierający wadyum, wynoszące 5% z sumy fiskalnej, przed oznaczonym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub spóźnione, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 25 kwietnia 1880.

(3011 3—3) **Edykt.**

L. 15769. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym wiadomo czyni, że likwidacya pretensyi Samsona Goldfarba w kwocie 500 zł. a. w. z pn. do masy rozbiorowej Urich et Mahl i Dawida Mahla dopiero na dniu 7 kwietnia 1880 l. 15770 zgłoszonej na dniu 20 maja 1880 o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, do której wszystkich wierzycieli się wzywa.

Lwów dnia 22 kwietnia 1880.

Jahr 1880.

Z. 20783.

(2911)

Krakau-Oberschlesische Eisenbahn-Obligationen u. Prioritäts-Acktien.

I.

Obligationen

zu **100** Thaler.

Verzeichniß

der **260** Nummern, welche in der **30.** Verlosung am 15. April **1880** gezogen worden sind.

16	1875	3332	4238	5280	6563	8653	9778	11448	13089	14172	15553	16815
28	1882	3376	4267	5285	6576	8667	9791	11545	13117	14291	15667	16875
73	1986	3491	4272	5417	6605	8724	9923	11773	13180	14300	15678	16970
213	1996	3547	4282	5475	6627	8822	10032	12019	13183	14310	15738	17025
260	2033	3552	4295	5477	6653	8840	10025	12183	13232	14401	15797	17041
289	2056	3589	4352	5545	7083	8916	10041	12207	13283	14416	[illegible]	17144
444	2080	3631	4386	5627	7124	8918	10069	12244	13294	14437	15957	17330
591	2103	3689	4442	5646	7305	8971	10093	12333	13418	14563	15995	17351
622	2141	3713	4485	5681	7413	8979	10358	12336	13446	14672	16024	17352
701	2149	3717	4509	5688	7464	9053	10378	12350	13469	14785	16098	17362
1084	2209	3823	4610	5710	7468	9116	10603	12462	13551	14939	16141	17391
1137	2225	3855	4748	5714	7665	9136	10703	12514	13784	14940	16255	17409
1361	2314	3865	4750	5788	7666	9306	10718	12523	13864	14951	16264	17563
1387	2397	3923	4857	5937	7919	9549	[illegible]	12576	13870	14963	16333	17590
1400	2452	3985	4861	5986	7935	9574	11028	12736	13892	14982	16363	17597
1521	2694	4080	4875	6113	7936	9599	11107	12827	13914	15310	16385	17656
1711	2896	[illegible]	5077	6263	7943	9600	11174	12926	13935	15317	16443	17678
1716	2913	4144	5173	6402	8303	9623	11305	13030	13939	15368	16675	17726
1739	3108	4174	5205	6456	8398	9640	11352	13055	4099	15375	16704	17910
1821	3160	4228	5261	6480	8609	9754	11395	13075	14109	15419	16714	17921

II.

Prioritäts-Actien

zu **100** Thaler.

Verzeichniß

der **49** Nummern, welche in der **31.** Verlosung am 15. April **1880** gezogen worden sind.

147	416	521	787	811	1595	2128	2600	2906	3033	3304	3381	3531
267	445	559	796	871	1649	2211	2641	2916	3159	3370	3437	
349	459	572	798	983	1654	2503	2861	2923	3162	3375	3438	
398	498	731	803	1503	1944	2564	2889	3009	3165	[illegible]	3451	

Die Auszahlung der am 15. April 1880 verlosten Obligationen und Prioritäts-Actien erfolgt ab **1. Juli 1880**

Ausstands-Nachweis

enthaltend die in den leztverflossenen vier Jahren verlosten Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Obligationen und Prioritäts-Actien, welche bisher zur Rückzahlung noch nicht beigebracht worden sind.

Eisenbahn-Obligatonen						Prioritäts-Actien	
Nummer	Verlosungs-Jahr	Nummer	Verlosungs-Jahr	Nummer	Verlosungs-Jahr	Nummer	Verlosungs-Jahr
293	1879	4540	1879	12236	1879	1701	1879
388	1879	4771	1879	[illegible]	1879	2937	1879
859	1879	5484	1879	13498	1879		
941	1879	5665	1879	14561	1879		
2011	1879	6173	1879	15000	1879		
2195	1879	6535	1879	15592	1879		
2560	1879	6668	1879	15666	1879		
3356	1879	6929	1879	15756	1879		
3591	1879	7927	1879	16502	1879		
3777	1879	[illegible]	1879	16614	1878		
3798	1879	11041	1879	16855	1879		
3801	1878	11761	1879	17577	1879		
4233	1879						

(3006 3—3) **Edykt.**

L. 629. W c. k. sądzie powiatowym w Gródku odbędzie się w sprawie Meilecha Steina przeciw Bazylemu Feszczyszynemu pto. 15 zł. 94½ ct. a. w. z pn. w dniach 13 maja 1880 i 17 czerwca 1880 za lub powyż. ceny szacunkowej, i dnia 15 lipca 1880 nawet poniżej szacunku zawsze o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności l. 34 w Zaszkowicach.

Cena wywoławcza 150 zł.

Wadyum 15 zł. w. a.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gródek 13 lutego 1880.

(3007 3—3) **Edykt.**

L. 6459. Celem zaspokojenia należytości gminy miasta Podgórza w kwocie 2750 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dwóch terminach dnia 19 maja i dnia 16 czerwca 1880 każdym razem o godz. 10 przed południem, egzekucyjna licytacya reelności pod l. 4 w Podgórzu położonej, dłużników Józefa i Rezi Haberów własnością będącej; z tem dołożeniem, że wrazie nieuzyskania ceny szacunkowej na tychże terminach, wyznaczony zostaje trzeci termin na dzień 14 lipca 1880 o godz. 9 przed południem, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych.

Cenę wywołania stanowi kwota 6198 zł. 97 kr. w. a.

Wadyum 620 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Podgórze dnia 13 grudnia 1879.

(3008 3—3) **Edykt.**

L. 11681/79. C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Benziona Taubmana w kwocie 350 zł. z pn. przeciw Dmytrowi Kiekot wywalczonej odbędzie się w tut. sądzie w dniach 12 maja, 11 czerwca i 15 lipca 1880 egzekucyjna licytacya realności dłużnika pod l. k. 70 w Orelcu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 2230 zł.

Wadyum 223 zł.

W..., gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szac...ową sprzedaną nie została, w tedy sprze... się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protok... pisania i oszacowania realności można ...ejrzeć tut. sąd. registraturze.

...k. sąd powiatowy.

Sniatyn ?5 marca 1880.

(3013 3—3) **Edykt.**

L. 15240. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że konkurs wierzycieli uchwałą z dnia 18 września 1878 l. 47977 do majątku Zuzanny Sopotnickiej otwarty, zniesionym został.

Lwów 17 kwietnia 1880.

(3091) **Protokołowanie firmy.**

L. 5533. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych, firmę „Salamon Schutzmann dla handlu wódką w Krzywczu którą sam podpisuje“.

Tarnopol dnia 14 kwietnia 1880.

(3012 3—3) **Edykt.**

L. 15846. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem ściągnienia c. k. uprz. gal. akc. bankowi hipotecznemu we Lwowie od Pauliny Suchorzewskiej należącej się pretensyi 1896 złr. 32 ct. w. a. z pn. przymusowa licytacya realności pod l. 164¼ we Lwowie położonej wedle Dom 112 pag 93 n. 27 haer. Pauliny Suchorzewskiej własnej d. 17 czerwca 1880 o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym się odbędzie, na którym to terminie realność wspomniona i poniżej ceny wywołania 6077 zł. aw. w ogóle za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie, — dalej że jako wadyum kwota 300 złr. w. a. ma być złożona i że resztę warunków licytacyjnych w registraturze tego sądu przejrzeć lub odpisać wolno, w końcu zaś, iż dla wszystkich tych, którzyby dopiero po dniu 1 kwietnia 1879 rzeczowe prawa na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwały tej sprawy egzekucyjnej się tyczące z jakiegobądź powodu weale lub wcześnie doręczone być nie mogły adw. Dr. Moszyński kuratorem a jego zastępcą adw. Dr. Nurkowski jest ustanowiony.

Lwów dnia 17 kwietnia 1880.

(2878 3—3) **Edykt.**

L. 1602. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności, 1700 zł. M. k. czyli 1785 zł. w. a. z pn. Jakóbowi M. Schönwetter przyznanej rozpisaną zostaje sprzedaż egzekucyjna realności pod Nr. 53 w Tarnowie w mieście położonej, jak l ber Dom. 2 pag. 421 n. 16 haer. i Dom. eodem pag. 423 n. 16 haer. Chaji Eidl Bloch a względnie teraz jej spadkobierców: Dawida Bloch, Hermana Bloch, Perli recte Józefy Friedberg, Samuela Bloch Gitli Finkelstein, Reizli Bloch, Rachli Bloch i Feiwla czyli Fewla Bloch własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie: 7 czerwca i 5 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w sumie 2076 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 207 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 5 lipca 1880, godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a wszczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi i ci, którymby uchwała niniejsza, lub też później zapaść mająca z jakiejkolwiek przyczyny, weale nie lub za późno doręczoną została; następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 1 października 1879 do hipoteki wspomnionej realności weszli, do rąk ustanowionego kuratora Dawida Herza ze Zmigroda, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 11 marca 1880.

(2884 3—3) **Edykt.**

L. 1870. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy w sprawie Juliana Zielskiego jako spadkobiercy Eliasza Zielskiego przeciw Piotrowi Klucowi pto. 99 zł. a. w. z pn. chęć kupienia mającym niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na dniu 8 czerwca 1880 20 lipca 1880 i 17 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 11 rano, realność dłużnika pod l. k. 99 w Horoszowie położna, za świadectwem księgi głównej gmina Horoszowa liczba wykazu hipotecznego 234 ciało tabularne stanowiąca, z parceli budowlanej 259 i z parcel. grt. 255/2, 258, 1009/2, 1129/1, 1199/1, 1577/2, 1669/1, 1923/1, składająca się, powyższej pretensyi za hypotekę służąca, na ostatnim terminie nawet niżej ceny szacunkowej 345 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne leżą w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po 11 czerwca 1879 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną nie została, ustanowiono kuratorem Emila Rada z Mielnicy.

Mielnica 2 kwietnia 1880.

(2998 3—3) **Edykt.**

L. 1124. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie Ksenki Kosteckiej przeciw Katarzynie Kosteckiej pto. 57 zł. 76 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszego-sądu zabudowaniu w dniach 31 maja 1880, 22 czerwca 1880 i dnia 13 lipca 1880 o 10 godzinie z rana licytacya egzekucyjna sprzedaż jednego morga pola w niwie „Zady“ w Semenowie położonego.

Cena szacunkowa 100 zł. poręczne 10 zł. w. a.

Trembowla dnia 18 kwietnia 1880.

(2876 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1932. W konkursie Blumy Glanz został w miejsce Dr. Reines zarządcą masy ustanowiony tutejszy kupiec Izak Herzhaft.

Rzeszów 17 kwietnia 1880.

(2639 3—3) **Edykt.**

L. 12513. C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu wytoczonego przez Felicyę Szwejkowską i Wandę Borowską przeciw Zofii Tobolewskiej zam. Koryckiej, Domiceli Tobolewskiej, Maryannie Tobolewskiej i c. k Prokuratoryi Skarbu imieniem Wys. Skarbu pozwu de praes. 16 marca 1880 l. 12513 o uznanie prawa zastawu dla ¾ części sum 64 duk. 45 rubli, 23 talar. i 100 zł. m. k. wedle Instr. 293 p. 85 n. 1 on. w stanie biernym sumy 800 zł. na dobrach Radruż, Smolin i Kolonia Smolin jak Dom. 135 p. 284 n. 12 on. ciążącej na rzecz pozwanych intabulowanych za zgasłe, ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych: Zofii Tobolewskiej zam. Koryckiej Domiceli Tobolewskiej i Maryanny Tobolewskiej a względnie ich z nazwiska życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców kuratorem ad actum adw. Dr. Roińskiego z substytucyą adw. Dr. Siterskiego a doręczając pozew ów ustanowionemu p. kuratorowi do wniesienia pisemnej obrony w przeciągu dni 90 zawiadamia się o tem nieobecnych pozwanych przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania sie.

Lwów dnia 27 marca 1880.

(2997 3—3) **Edykt.**

L. 430. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia 500 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie licytacya realności pod l. 90 w Mukaniach położonej Stefana i Domiceli Balińskich własnej, na rzecz Józefa Bodakiewicza w terminach 12 maja, 11 czerwca i 14 lipca 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cena wywoławcza 1900 zł. w. a.

Wadyum 190 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 6 marca 1880.

(2996 3—3) **Edykt.**

L. 26. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia 800 zł. z pn. odbędzie się w sądzie licytacya realności pod l. 8 w Miérowie położonej Jakóba i Krystyny Szwiegów dawniej Jana Hoefnera własnej na rzecz Samuela Ungara w terminach 12 maja, 11 czerwca i 13 lipca 1880 zawsze o godzinie 9 przed południem.

Cena wywołania 3030 zł.

Wadyum 303 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 6 marca 1880.

(2987 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1375. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach, w sprawie c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku banku hipotecznego we Lwowie, przeciw spadkobiercom ś. p. Izydora Pfaua o zapłacenie trzech rat po 45 złr. 56 ct. i kapitału 562 złr. 1 ct. z pn., rozpisuje na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7 lutego 1880 l. 2664, przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 300 w Zaleszczykach położonej, wedle księgi własności Tom V stronica 339 pozycya 6 własności, do masy spadkowej ś. p. Dra Izydora Pfaua należącej: wedle księgi własności Tom V stronica 339 pozycya 6 ciężarów dla powyższej pożyczki służącej, w dwoch na dzień 20 maja i 24 czerwca 1880 terminach o godzinie 10 rano, w zabudowaniu tutejszego sądu wyznaczonych terminach, na rzecz c. k. uprz. galic. akcyj. banku hipot. z tem, że cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 4500 złr. że w powyższych terminach realność ta tylko nad lub za cenę wywołania sprzedaną zostanie, że na wypadek, gdyby cena taka uzyskaną być nie mogła, termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 25 czerwca 1880 o godzinie 10 rano, wyznaczonym został, że jako poręczenie 10 prc. sumy wywołania 4500 złr t. j. kwota 450 złr. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych, lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego, lub c. k. uprzywilowanego austyackowęgierskiego banku, przez kupienia chęć mających, do rąk urzędującej komisyi ma być złożoną, że dla wierzyciela hipotecznego Mojżesza Flintensteina, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, lub tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, nakoniec dla wszystkich wierzycieli, którzyby już po wygotowaniu wyciągu hipotecznego, t. j. po dniu 5 stycznia 1880 do tabuli weszli, a tem samem prawa zastawu, lub inne prawa rzeczowe na tej realności uzyskali, jako też dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza weale albo w należytem czasie doręczoną być nie mogła, kurator w osobie c. k. notaryusza Wgo Antoniego Grossa, ustanowionym został, że wreszcie wyciąg tabularny i inne warunki sprzedaży w registraturze tutejszego sądu, wglądnąć lub w odpisie podnieść, zaś o zaległych podatkach w c. k. urzędzie poborowym w Zaleszczykach wiadomość powziąć można.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki dnia 28 lutego 1880.

(2983 3—3) L. 851.

Ogłoszenie licytacyi

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Karola Zollnera przeciw spadkobiercom śp. Michała Praweckiego o zapłatę 500 złr. m. k. czyli 525 złr. w. a. dozwoli przymusową sprzedaż realności pod l. 62 w Brzeżanach położonej, wedle Dom VI pag. 25 i 231 n. 7 haer. dłużników własnej. Licytacya odbędzie się w sądzie dnia 20 maja 1880 o godzinie 10 rano, przy której wspomniona realność także niżej ceny szacunkowej 3167 złr. 37 ct. za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie. Wadyum 158 zł. 50 ct. gotówką lub papierami do lokacyi sum pupilarnych uprawnionemi według kursu lub w książeczkach kasy oszczędności. Jedną połowę ceny kupna zdoliczeniem zakładu złoży nabywca w 30 dn. po prawomocności aktu licytacyi, drugą połowę zaś w dalszych dniach 30tu.

Bliższe warunki, stan tabuli i akt ocenienia można w sądzie przejrzeć

O tem się popierającego egzekucyę i egzekutów Stanisława Michała dw. im. Michalinę i Zofię Praweckich, dalej c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana Pokutyńskiego, Stanisława hr. Potockiego, nieobjętą masę Salamona Kallera wreszcie wierzycieli hipotecznych, który po 14tym marca 1879 do tabuli weszli lub którymby niniejsze postanowienie weale nie lub tylko nie wcześnie mogło być doręczonem, do rąk kuratora Dra Leona Madejskiego adwokata w Brzeżanach zawiadamia.

Brzeżany 12 marca 1880.

(3000 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3402. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem spadkobierców Wojciecha Rogawskiego z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, iż Marya Pleszowska przeciw Ewelinie z Morawskich Brzezińskiej i wspólnikom o wyeliminowanie wierzytelności w tabeli płatniczej z dnia 8 kwietnia 1875 l. 3366 na rzecz spadkobierców Wojciecha Rogawskiego, na II miejscu pod poz. 2 kolokowanej pod dniem 8 marca 1880 do l. 3402 skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — wskutek czego termin 90 dniowy do wniesienia obrony zakreślony został.

Ponieważ imiona i pobyt współpozwanych spadkobierców Wojciecha Rogawskiego nie są wiadome, przeto przeznaczył tut. sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tut. adw. Dr. Ringelheima z substytucyą Dra Tokarza na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywil. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie. Tym edyktem wzywa się zapozwanych, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i tut. sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej ze swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnów dnia 14 marca 1880.

(2975 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5164. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do wiadomości, iż w celu zaspokojenia przyznanej towarzystwu zaliczkowemu w Tarnowie od Józefa Zarychty w Bistuszowy sumy 70 zł. w. a. z pn. zostanie realność pod l. k. 22 w Bistuszowy położona, ciała tabularnego niemająca Józefa Zarychty własna przez publiczną licytacyę w trzech terminach, a to dnia 31 maja 1880, dnia 6 czerwca 1880 i dnia 2 sierpnia 1880 każdym razem o 10 godzinie z rana na miejscu w Tuchowie sprzedaną.

Cena wywołania 630 zł. w. a.

Wadyum 63 zł. w. a.

Resztę warunków w c. k. sądzie przejrzeć można. Tuchów dnia 30 grudnia 1879.

(2916 3—3) **Edykt.**

L. 3596. C. k. sąd obwodowy w Samborze rozpisuje odnośnie do edyktu z 5 sierpnia 1879 l. 11287 na zaspokojenie pretensyi kasy oszczędności miasta Sambora w kwocie 409 złr. 95 ct. z pn. ponowną przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 115 d./98 n. na Blichu w Samborze położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dawniej Maryi Michalskiej obecnie Franciszka Kołczykiewicza własnej, która to sprzedaż w sądzie tutejszym na dniu 22 lipca 1880 o godzinie 10 rano pod następującemi dalszemi ułatwiającemi warunkami się odbędzie:

1. Rzeczona realność tylko w jednym terminie najwięcej ofiarującemu także niżej wywołania za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

2. Wadyum wynosi 70 złr. w. a.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przejrzeć.

O tej odbyć się mającej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież Stanisława i Maryę Michalskich, Franciszka Kołczykiewicza, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego. c. k. urząd podatkowy w Samborze, fundusz mieszczański w Samborze, Jakóba Dische i wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała weale nie lub w należytym czasie doręczoną być nie mogła, jako też i tych, którzyby prawo zastawu na powyższej realności po 2im stycznia 1879 nabyli, niemniej z życia i miejsca pobytu niewiadomą Franciszkę As przez ustanowionego kuratora adw. Dr. Witza z zastępstwem adw. Dr. Ehrlicha i przez edykta.

Sambor 31 marca 1880.

(2922 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3409. C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 130 zł. 11 ct. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 20 w Wojciechowicach położonej Pawła Ilczyszynego własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kred. włość dnia 3go czerwca, 5 lipca i 4 sierpnia 1880. każdym razem o godzinie 11tej przed południem się odbędzie.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszo sadowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Przemyślany 31 grudnia 1879.

(2979 1—3) **Edykt.**

L. 5410. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należących się galicyjskiemu zakładowi krredyt. ziemskiemu w Krakowie od Jana Dębskiego trzech rat pożyczkowych po 16 złr. 25 кr. z przyn. tudzież resztującego kapitału 192 złr. 95 ct. odbędzie się w dniu 8 czerwca 1880 o 10tej godzinie rano w sądzie krajowym pod l. 25 przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności „Osada dworska piąta" w Tymowy w powiecie Bocheńskim położonej.

Cenę wywołania wynosi suma 450 złr. jednak sprzedaż nastąpi także poniżej tej ceny za jakąkolwiek cenę.

Wadyum wynosi 45 złr. w gotówce lub w książeczkach wkładkowych krakowskiej kasy oszczędności albo galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie.

Reszta warunków licytacyjnych jak również wyciąg hipoteczny przejrzane być mogą w registraturze sądowej.

Kraków 5 marca 1880.

(3084 1—3) **Edykt.**

L. 1164. C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje po wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Leisora Auerbach w kwocie 100 złr. i 20 złr. w. a. z pn. przeciw spadkobiercom Georgija Laskiewicza wywalczonej, odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 24 maja, 18 czerwca i 19go lipca egzekucyjna licytacya realności dłużników pod lk. III 223 w Sniatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 360 złr.

Wadyum 36 złr. w. a.

Wrazie gdyby, realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, w tedy sprzeda się ją na trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych protokoły opisania i oszacowania realności można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sniatyn 7 kwietnia 1880

(3083 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 778. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza niniejszem, iż w dniu 2 czerwca 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna licytacya realności w Husiatynie pod l. 499 położonej, Mojżesza Haliczera własnej, na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akc. banku hip. we Lwowie w kwocie 1003 złr. 89 ct. z pn.

Na terminie tym sprzedaną zostanie realność ta i niżej ceny wywołania, ogółem za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 4.500 złr.

Wadyum 225 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w sądowej registraturze.

Wierzyciele, którzyby po dniu 3 lipca 1878 prawo zastawu na realności tej uzyskali, uwiadamia się do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza p. Hruszkiewicza w Husiatynie i przez niniejsze obwieszczenie.

Husiatyn 10 marca 1880

(3053 1—3) **Edykt.**

L. 4628. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności tarnowskiego domu komisowego banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu dr. Kaczkowski i spółka w sumie 300 zł. w. a. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna $^3/_4$ części realności pod l. 50/71 w Tarnowie na Zawalu położonej do Józefa Machowicza i do masy spadkowej Anny z Tarnowskich Pietruszyńskiej należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 7 czerwca, 7 lipca i 9 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 3575 zł. 34 ct. w. a. poniżej której w pierwszych dwóch terminach części rzeczonej realności sprzedane nie będą.

W terminie trzecim nastąpi sprzedaż za jakakolwiek cenę najwyżej zaofiarowaną.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 360 zł. w. a.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

O tem zawiadamia się niniejszem chęć kupienia mających tudzież wierzycieli hipotecznych ktorymby uchwała o rozpisaniu sprzedaży dla niewiadomego miejsca pobytu lub z jakiego innego powodu doręczoną nie została a w szczególności ci wierzyciele którzyby po dniu 30 marca 1880 do hipoteki weszli a dla których kuratorem adwokat dr Bronisław Gałecki z substytucyą adwokata dr. Alojzego Malawskiego zamianowany został.

W Tarnowie dnia 15 kwietnia 1880.

(2958 1—3) **Edykt.**

L. 4458. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. aust. Banku hip. w Wiedniu w kwocie 2131 zł. 28 ct. odbędzie się odnośnie do edyktu licytacyjnego z 14 lutego 1879 l. 4458 sprzedaż licytacyjna realności pod l. 251 Dz. VIII (102 Gm. VI) w Krakowie na Kazimierzu położonej. do Maryi Rachli Neufeldowej należącej na trzecim i ostatnim terminie 8go czerwca 1880 o godzinie 10tej rano w gmachu sądu krajowego w Krakowie pod następującemi warunkami ulżywającemi a mianowicie:

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 59648 zł. poniżej której wzmiankowana realność także sprzedaną będzie

Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi wadyum w ilości 2982 zł. w gotówce lub papierach wartościowych do ulokowania majątku pupilarnego służyć mogących.

Inne warunki licytacyjne powołaną powyżej uchwałą z 14 lutego 1879 l. 4458 ustanowione, zostają niezmienione.

Kraków 12 marca 1880.

(2980 1—3) **Edykt.**

L. 3392. Ludwik Świerczyński w Sanoku został tymczowym zarządcą a Abisch Kanner zastępcą zarządcy masy konkursowej Abrahama i Chaji Bart w posadzie Olchowskiej ustanowiony.

Przemyśl 5 kwietnia 1880.

(3061 1—3) L. 417.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Reginy Zemanowej 50 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność dłużnika Józefa Skowrona pod l. 33 w Nieledwi w trzech terminach 28 maja, 24 czerwca i 20 lipca 1880 każdym razem o godzininie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania wynosi 90 złr.

Wadyum 9 złr.

Milówka 19 lutego 1880.

(3077 1—3) **Edykt.**

L. 1044. C. k. sąd powiatowy w Wiszniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 400 zł a. w. a względnie nie spłaconej jeszcze reszty 330 zł. 95 kr. a. w. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego (Galizische Boden-Credit-Anstalt) w Krakowie w tutejszym sądzie w jednym terminie, a to dnia 9 czerwca 1880 r. o godzinie 10tej rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika Jana Fitrzyka własnej, pod L. k. 352 nov. 353 st. w Rajbrocie, powiecie bocheńskim położonej, niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 650 zł.

Wadyum 65 zł. a. w.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze tutejszo-sądowej.

Wiśnicz dnia 31 marca 1880.

(3080 1—3) **Edykt.**

L. 4269. C. k. sąd powiatowy w Dębicy podaje do wiadomości, iż Jan Nowak pomarł dnia 7 marca 1877 w Kandzierzu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ syn spadkodawcy, Adam Nowak, jest z życia i miejsca pobytu niewiadomy, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od trzeciego ogłoszenia zgłosił się w niniejszym sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i kuratorem Franciszkiem Wojciechowskim dla niego ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dębica dnia 13 grudnia 1879.

(3051 1—3) **Edykt.**

L. 1305. W dniach 8 lipca, 10 sierpnia i 9 września 1880 o 10 godzinie przedpołudniem odbędzie się w sądzie licytacya realności Katarzyny i Tymka Ferensów własnej pod Nr. k. 15 w Humniskach powiecie Kamioneckim położonej nieintabulowanej, celem zaspokojenia resztującej sumy 3 zł. 58 ct. a. w. z pn. na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Busku.

Cena wywołania 180 zł. a. w.

Wadyum 10 prc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Akt opisania, oszacowania i reszte warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Busk 8 kwietnia 1880.

(3110 1—3) **Edykt.**

L. 20298. W celu przełożenia dróg stykających się z koleją Karola Ludwika w Cuniowie potrzeba zająć z przyległych gruntów 1 Hr., 17 Ar. 43 mtr. kwadratowych. Szczegółowy spis tych gruntów wyłożony zostanie w urzędzie gminnym i u przełożonego obszaru dworskiego w Cuniowie, począwszy od 5 do 18 maja r. b. dla publicznego przejrzenia.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu, wniesione być mogą najdalej do 19 maja pisemnie lub ustnie w Gródeckiem c. k. starostwie, a w dniu 24 maja r. b. przy komisyi reambulacyjnej, która się na tym dniu w Cuniowie o godzinie 9 z rana zbierze.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 27 kwietnia 1880.

(3055 1—3) **Edykt.**

L. 1767. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Iwana Miniałko, że przeciw niemu i Michałowi Miniałko na podstawie skryptu dłużnego z daty Przemyśl 8 sierpnia 1873 wydano na rzecz c. k. uprzyw. Gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie uchwałą z 14 października 1879 l. 15679 nakaz zapłaty sumy 150 złr. względnie 145 zł. 88 kr. a. w. z pn. i ustanowionemu kuratorowi Dr. Gawłowi doręczono.

Przeto rzeczą Iwana Miniałko będzie temuż kuratorowi potrzebną udzielić informacyę lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sąd uwiadomić.

Przemyśl 20 marca 1880.

(3085 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2230. Celem zaspokojenia kwoty 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie dnia 17 czerwca 1880, 8 lipca 1880 i dnia 29 lipca 1880 o 10 godz. rano publiczna sprzedaż realności pod l. 127 w Żurakach Jana i Antoniny Jaroszkowskich własnej na rzecz Abischa Kerna. Zakład 30 zł. w. a

Z c. k. sądu powiatowego.

Sołotwina dnia 26 września 1879.

(3086 1—3) **Edykt.**

L. 397. C. k. sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia, iż dla uznanego marnotrawcą Michała Puszkarskiego z Zaburza ustanawia kuratorem Jacentego Sobieskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal dnia 18 stycznia 1880.

(3076 1—3) **Edykt.**

L. 791. Dnia 15 kwietnia b. r. c. k. żandarmerya przytrzymała w Raniżowie Antoniego i Piotra Kijowskich, zamieszkałych w Siemiatyczach gubernii Tomaszowskiej, z parą koni i chomontami, które z kradzieży pochodzą a to:

a) koń jeden maści szpakowatej z grzywą i ogonem czarnym, 5 lat mający.

b) koń drugi maści szpakowatej z grzywą i ogonem czarnym, 7 lat mający.

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego właściciela aby się w przeciągu jednego roku zgłosił i prawa swoje do powyższych koni wykazał.

Sokołów dnia 25 kwietnia 1880.

(3078 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7909. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Westfrieda, iż przeciw niemu w sprawie wekslowej Leona Kaffebauma pto. 530 zł. w. a. z pn. wskutek pozwu wekslowego de praes. 28 października 1879 l. 6833 nakaz zapłaty na rzecz tegoż wierzyciela wydanym i celem przestrzegania praw jego kuratorem adw. Dr. Bindera z substytucyą adw. dr. Reinesa ustanowiony został.

Zaleca się tedy Mojżeszowi Westfriedowi, aby kuratorowi środki do obrony podał, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi oznajmił, gdyż inaczej skutki z zaniedbania sobie samemu przypisze.

Rzeszów dnia 31 grudnia 1879.

(3088 1—3) **Edykt.**

L. 12466 C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem panią Anastazyę Dembiowską, a względnie jej spadkobierców, z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że dnia 16 marca 1880 do l. 12466 wniesiony został przeciw niej pozew gminy krol. stoł. miasta Lwowa o uznanie za zgosłe i wykreślenie praw na realnościach l. $350^3/_4$ i $350^3/_4$ A. ciężących

Ustanawiając równocześnie dla niej kuratora w osobie adw. Dr. Włodzimierza Czeryńskiego z substytucyą Dr. Marcelego Siterskiego poleca się jej, by ustanowionemu kuratorowi instrukcyi i środków dowodowych w celu obrony możliwych praw dostarczyła, albo o ustanowieniu innego pełnomocnika sądowi doniosła.

Lwów dnia 17 kwietnia 1880.

(3022 1—3) **Edykt.**

L. 5179. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sum 108 zł. 75 ct., 108 zł. 75 ct. i 2954 zł. 14 ct. w. a. z pn. na rzecz galicyjs. akcyj. banku hipotecznego odbędzie się dnia 11 czerwca, 16 lipca, i 20 sierpnia 1880 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż części dóbr Wasylkowce, Jurkowce, Berezyńce, Łazyuszczyzna i Leszczyuszczyzna zwanych jak Dom. 362 pag. 351 n. 19 haer. Felicyi Skibickiej, Pauliny Skibickiej i Maryi Jasińskiej własnych.

Cena wywołania poniżej, której ta część dóbr na powyższych terminach sprzedaną nie będzie 15700 zł.

Wadyum 1570 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po 27 sierpnia 1879 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata Dr. Glogiera a p. adwokata Dr. Łuczakowskiego zastępcą tegoż.

Tarnopol dnia 18 kwietnia 1880.

(3064) **Ogłoszenie.**

L. 10722. Wzywa się wszystkich wierzycieli konkursowych masy kredalnej Stanisława i Celestyny Czarnożyńskich, aby w celu zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy a względnie do wyboru nowego zawiadowcy i jego zastępcy, tudzież do wyboru członków wydziału wierzycieli w tutejszym sądzie w biurze sędziego powiatowego dnia 18 maja 1880, zaś do rozprawy celem wykazania płynności i pierwszeństwa zgłoszonych pretensyj na terminie dnia 19 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem się zgłosili.

C. k. sąd powiatowy.

Zborów dnia 8 lutego 1880.

(3093) **Ogłoszenie.**

L. 19. C. k. Komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Pilznie ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Chotowa z miejscowością Słupie dnia 1go maja 1880 rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Pilzno d. 28 kwietnia 1880.

(3082) **Ogłoszenie.**

L. 837. W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu, złożone zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Tustań.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą w c. k. sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym w dniu 13 maja 1880, w którym dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Halicz dnia 27 kwietnia 1880.

(2870 3—3) **Edykt.**

L. 6599. Dnia 16 czerwca 1[illegible] o godzinie 9 rano odbędzie się w s[illegible] tutejszym w biurze Nr. 2 publiczna sprzedaż realności, ciała tabularnego nie stanowiącej a dłużnika Jana Łużeckiego własnej [illegible] Niedźwiedzy l. k. 31/103 położonej ze wszelkiemi do tejże realności należącemi w protokole zastawnego opisania z dnia 11 sierpn[illegible] 71 wymienionemi gruntami i przynależyt[illegible]mi w celu zaspokojenia pretensyi [illegible]ładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w kwocie 86 zł. 76 ct. z pn. Cena wywołania wynosi 500 zł. zakład 50 zł. realność sprzedaną zostanie za jakąbądź cenę.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz dnia 24 marca 1880.

(2971 3—3) **Edykt.**

L. 6244. C. k. sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 234 zł. 39 ct. a. w. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. k. 20 w Wielkiejwsi położonegodłu, żnika Wojciecha Sumary własnego, ciała tabularnego niestanowiącego a to na żądanie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w trzech terminach to jest w dniach 10 maja, 21 czerwca i 12 lipca b. r. każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu tutejszo-sądowym.

Cena szacunkowa wynosi 450 zł. a zakład 45 zł. w. a.

Reszta warunków jest w registraturze do przejrzenia.

Wojnicz dnia 21 stycznia 1880.

(2985 3—3) **Edykt.**

L. 6157. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 100 zł. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 73 w Manasterzu dłużników Michała i Jewki Sikorskich własnej w trzech terminach a to na dniu 20 maja i 17 czerwca 1880 o 10 godzinie rano tylko za cenę szacunkową 300 zł. lub wyżej, zaś na dniu 15 lipca 1880 i poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 30 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 25 stycznia 1880

(2976 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5165. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia, iż w celu zaspokojenia przyznanej Tarnowskiemu towarzystwu zaliczkowemu od Piotra Żabińskiego sumy 100 złr. w. a. z procentem po 12 i kosztami — zostanie realność pod l. k. 89 w Brzozowy położona ciała tabularnego nie mająca — Piotra Zabinskiego własna przez publiczną licytacyę w trzech terminach a to dnia 31 maja, 6 czerwca i dnia 2 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana na miejscu w Tuchowie sprzedaną.

Cenę wywołania ustanawia się w kwocie 240 złr. w. a.

Wadyum 24 złr. w. a.

Resztę warunków w c. k. sadzie przejrzeć można.

Tuchów dnia 21 grudnia 1879.

(3066 2—3) L. 2227 D. f.

Obwieszczenie.

Na dniu 30 kwietnia 1880 odbyło się 44 losowanie obligacyi funduszów ind. Wielkiego Księstwa krakowskiego i Galicyi zachodniej, tudzież 45 losowanie obligacyi funduszu ind. Galicyi wschodniej.

Do tego losowania przeznaczoną była podług planów amortyzacyjnych kwota a to:

Z funduszu ind. Wielkiego ks. Krakowskiego	39.000 zł.
Galicyi zachodniej . . .	408.000 „
i Galicyi wschodniej . . .	708.000 „
razem	1,155.000 zł. Mk.
czyli	1,212.750 „ Wa.

Wylosowane na dniu 30 kwietnia 1880 obligacye wszystkich 3 funduszów jakoteż obligacye poprzednio wylosowane i jeszcze nie wykupione, nareszcie obligacye przy których zanotowane są zastrzeżenia z powodu straty lub amortyzacyi, obejmuje obwieszczenie dołączone do Gazety Lwowskiej jako dodatek.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemn.

Lwów dnia 30 kwietnia 1880.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

L. 57. (3113 1—3)

Gmina Podłęże w Starostwie Bocheńskim położona rozpisuje licytacyę na przedsiębiorstwo budowy szkoły jednoklasowej z drzewa na podmurowaniu z wychodkami, która się odbędzie w urzędzie tej gminy w Podłężu dnia 10 maja 1880 o godzinie 11tej przed południem ustnie, na którą się p. przedsiębiorców zaprasza.

Cenę wywoławczą stanowi kosztorysem ustanowiona suma 3180 złr. $76^{1}/_{2}$ ct. w. a. Panowie licytanci złożą przed licytacyą 10% wadyum.

Przedmiar, kosztorys i analizę można w urzędzie gminnym każdego czasu przejrzeć.

Z Rady szkolnej miejscowej.

Podłęże dnia 28 kwietnia 1880.

Franciszek Nowak.

L. 470. (3021 3—3)

Towarzystwo

Société française de cire minérale et pétrole

zamierza oddać w drodze przedsiębiorstwa wszelkie roboty murarskie i ciesielskie do dwóch wielkich koszar dla robotników, czterech domów dla urzędników i zabudowania na konsum, oraz roboty ciesielskie do urządzenia nad powierzchnią ziemi szybu dobytkowego za pomocą machiny parowej.

Dotyczące tej budowy plany przejrzeć można w biurze technicznem fabryki na Wolance w Borysławiu.

Uzdolnieni przedsiębiorcy zechcą wnieść swe offerty do Dyrekcyi fabryki najdalej do 5go maja 1880.

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

Z dniem 30 kwietnia 1880 r. było w obiegu:

Asygnacyj kasowych a. w. złr. 266.500.

Kraków, dnia 1 maja 1880. (3114)

Dyrekcya.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12, dom Wernera.